

„CZEŚĆ”

Nr 4
marzec
2010

GAZETKA POLONISTÓW TOKIJSKIEGO UNIWERSYTETU STUDIÓW MIĘDZYNARODOWYCH

東京外国語大学 ポーランド語学生新聞

Egzamin Certyfikacyjny z Języka Polskiego jako Obcego

W sobotę i niedzielę 30 – 31 stycznia odbył się w Tokio Państwowy Egzamin Certyfikacyjny z Języka Polskiego jako Obcego. W egzaminie uczestniczyło 30 osób, z czego 20 to studenci polonistyki Tokyo University of Foreign Studies. Wśród zdających były także 3 osoby z Korei, studentki polonistyki Hankuk University of Foreign Studies. Egzamin odbywał się na 3 poziomach zaawansowania: podstawowym (B1), średnim ogólnym (B2) i zaawansowanym (C2). Najwięcej zdających wybrało poziomy B1 i B2. Najwyższy poziom zdecydowały się zdawać 2 osoby. Na czele, przybyłej z Polski, Komisji Egzaminacyj-

nej stał prof. dr hab. Władysław gazetki.

Miodunka z Uniwersytetu Jagiellońskiego, a towarzyszyły Egzaminy Certyfikacyjne z Języka Polskiego jako Obcego po raz pierwszy odbyły się w 2004 roku. Od tego czasu odbyło się blisko 70 egzaminów, w których uczestniczyło ponad 1500 osób z ponad 70 krajów świata.

EGZAMIN CERTYFIKATOWY SPACER KOMISJI PO TOKIO I KAMAKURZE

Warszawska Syrenka

Czy widzieliście pomnik Syrenki w Warszawie?

Ten pomnik stoi na Rynku Starego Miasta i jest bardzo popularnym turystycznym miejscem. Gdy oglądamy go uważnie, możemy zobaczyć, że Syrenka ma miecz i tarczę. Dlaczego tak się uzbroiła?

Dawno, dawno temu, mieszkały w głębi Morza Bałtyckiego dwie siostry. Były to bardzo piękne syreny.

Pewnego dnia przyplłynęły do brzegu. Jedna z sióstr postanowiła płynąć w stronę Danii, druga płynęła do nadmorskiego miasta Gdańska, a potem dalej, w górę Wisły. Gdy poczuła się zmęczona, postanowiła odpocząć, lecz bardzo jej się spodobało to miejsce i tam została.

Od tego dnia, rybacy mieszkający w pobliżu zauważali, że ktoś wzburza fale Wisły, płacze sieci i wypuszcza ryby z sieci. Postanowili złapać sprawcę i ukarać go. Jednak gdy usłyszeli piękny głos syreny, wybaczyli jej. Co więcej, ukochali tę piękną kobietę i co wieczór przychodzili słuchać jej

Korespondencja Fryderyka Chopina

Fryderyk Franciszek Chopin (1810-1849) jest największym i najbardziej znanym polskim kompozytorem na świecie. Najślawniejsze jego utwory to polonezy, mazurki, nokturny, preludia, itp. W Polsce co 5 lat odbywa się słynny Konkurs Szopenowski, w którym biorą udział najlepsi młodzi pianiści z całego świata. Za życia Chopina Polska była pod zaborami i jego muzyka była komponowana dla Ojczyzny.... Jaki był ten wielki kompozytor prywatnie? Jakie było jego życie? Mieszkał w Warszawie i Paryżu, tam poznał wielu

śpiewu. Pewnego dnia, bogaty kupiec przyszedł nad ten brzeg, usłyszał jej śpiew i przyszło mu do głowy, żeby złapać syrenę i uwięzić, a potem za pieniądze pokazywać publicznie. I tak zrobił. Jednak młody syn rybaka usłyszał płacz syreny i z przyjaciółmi uwolnili ją. Syrenka podziękowała za uratowanie życia i obiecała im, że kiedy będą potrzebowali pomocy, zawsze ich obroni. Stąd dziś pomnik Syrenki w Warszawie jest uzbrojony w miecz i tarczę, które

sławnych ludzi - Eugène Delacroix, George Sand, Adama Czartoryskiego, Franza Liszta, Adama Mickiewicza, Heinricha Heinego, itp. Miał dużo wspaniałych przyjaciół i korespondował z nimi. Ostatnio Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego wydało Korespondencję Fryderyka Chopina, tom 1., pod redakcją Zofii Helman, Zbigniewa Skowrona, Hanny Wróblewskiej. Pierwszy z planowanych trzech tomów obejmuje listy pisane od grudnia 1816 do września 1831 (tom 2. pomieści korespondencję pochodzącą z

bronią miasto i jego mieszkańców.

ワルシャワにある人魚像を知っていますか？観光地として有名な旧市街の広場にあるこの人魚像は、よく見ると剣と盾を持っています。なぜでしょうか？

むかしむかし、バルト海に2人の美しい人魚がいました。ある日、1人の人魚はデンマークの方へ泳いでいってしまいました。もう1人はウイスワ川を上ってワルシャワの方へ泳いでいき、そこに住むことに決めました。

その日から、近くに住んでいる漁師たちが、せっかく捕った魚をだれかが逃がしていることに気づきました。漁師たちは犯人をこらしめてやろうと考えましたが、魚を逃がしていたのが人魚だったことを知り、彼女の美しい歌声を聴いてみな彼女のことが好きになりました。

あるとき金持ちの商人がやってきて人魚を見つけました。商人は彼女を見世物にして大儲けしようとしたら、彼女を捕まえてしまいました。

しかし彼女の鳴き声を聴いた若い漁師が彼女を助け出してやりました。人魚は心から漁師に感謝して、お礼に彼らが呼んだときはいつでも助けにすると約束しました。その日から、ワルシャワの人魚は人々を守るために剣と盾をもつようになりました。

Mana Yamazaki

okresu od listopada 1831 do maja 1839; tom 3.—od czerwca 1839 do września 1849).

Może odkryjemy nowe i nieznane oblicza Fryderyka Chopina.

ポーランドの最も有名な作曲家であるフリデリク・フランチシェク・ショパンは、当時占領下であった祖国ポーランドのために作曲を続けました。その生涯の中で、彼は多くの著名な人物たちと交流を持ち、また素晴らしい友人たちに恵まれていました。

最近、ワルシャワ大学から新たに編集されたショパンの書簡集が出版されました。今回出版されたのは全3巻のうちの第一巻で、1816年の12月から1831年9月までの書簡が掲載されています。

ショパンの面白い、新たな一面が見つかるかもしれません。

Makiko Kihara

Kościoły Pokoju

Kościół ze zdjęć znajduje się w Polsce i jest jednym z tzw. Kościołów Pokoju. Podobnie jak i inne tego typu świątynie, został zbudowany tylko z drewna, słomy, gliny, piasku. Nie użyto nawet jednego gwoździa! Ma on 44 m długości, 30,5 m szerokości, powierzchnia budowli to 1090 m², mieści 7500 osób, z czego 3000 miejsc siedzących. Zlokalizowany jest w Świdnicy

Polska miała podobne drewniane kościoły w Jaworze i Głogowie. Ten drugi spłonął jednak w

pożarze. Powstały one w siedemnastym wieku i są największymi drewnianymi budowlami o funkcjach religijnych w Europie. W 2001 roku zostały wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

W siedemnastym wieku w Europie miała miejsce Wojna Trzydziestoletnia (1618 - 1648 r.). Zakończyła ją podpisanie traktatu Westfalskiego. Cesarz Niemiec zgodził się wówczas na budowanie na terenach Polski budowli sakralnych jedynie pod bardzo restrykcyjnymi ograniczeniami. Kościoły musiały zostać zbudowane w czasie jednego roku. Do budowy musiano używać jedynie materiały nietrwałe, jak drewno,

słoma, glina, piasek. Nie mogły mieć wież, ani dzwonów. Musiały być na kształt zborów protestanckich.

ポーランドの平和教会 これはポーランドのある教会の写真です。平和教会と呼ばれるこの教会はすべて木材、わら、土、砂だけで造られており、釘一本すら使われていません。高さ44メートル、幅30.5メー

ル、面積は1090平方メートルで7500人を収容することができます。

ポーランドにはこのような教会がシフィドニツァとヤヴォルにも存在しました。これらは17世紀に建てられ、ヨーロッパの宗教的な木造建築物で最も大きなものです。

17世紀、ウェストファリア条約の締結により三十年戦争が終結したとき、皇帝が建築に同意し、以下の条件を提示しました。

1年以内に完成させること

木材、わら、土、砂など永続的でない材料のみでつくること 塔、鐘をつくってはならない プロテスタントの様式でつくることなどです。グオゴバにあったものは落雷による火事で焼失してしまいましたが、残るシフィドニツァなどの教会は2001年にユネスコの世界文化遺産に指定されました

Mana Yamazaki

E. Wedel

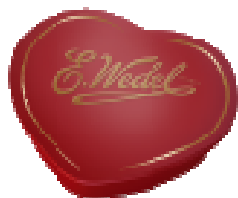
E. Wedel to polska firma wyra-
biająca produkty czekoladowe. Ma
już blisko 160 lat.

W 1851 roku Karol Wedel zało-

Emil Wedel

zył swoją pierwszą fabrykę przy
ul. Miodowej w Warszawie. W
1859 roku jego zakład był już bar-
dzo popularną manufakturą najlep-
szych słodczy! Karol Wedel
przekazał firmę swojemu synowi.
Od tego czasu Emil Wedel podjął
wysiłek prowadzenia fabryki. Dla-
tego, dziś firma nazywa się E.
WEDEL. (od Emila Wedla)

Fabryka specjalizuje się w pro-
dukcji: czekolad, cukierków, chał-
wy, sezamków, herbatników, wa-
fli, tortów pralinowych oraz wielu

Pijalnia czekolady Wedla 2009 in-

nych wyrobów cukierniczych po-
szukiwanych w kraju i eksporto-
wanych do 30
państw Europy,
Ameryki, Afryki,
Australii itp.

W ofercie We-
dla jest teraz
dużo produk-
tów z czekola-
dy oraz słody-
czy. Możemy
kupować je w
sklepach E.
Wedla, nawet
w supermarke-
cie. Szczególnie

czekolady, mówi
się, że są najpopularniejsze w
Polsce! Jest wiele rodzajów

Sklep Wedla 1851 rok

czekolad: mleczne, gorzkie,
białe, z bakaliami, z orzechami,
z nadzieniem owocowymi, tofi,
adwokatem i jeszcze wiele
innych. Dziś wciąż produku-
je się nowe smaki.

E. Wedel ma pijalnię cze-
kolady w wielkich mia-
stach. Można próbować te
czekolady i spędzać czas
w spokojnym miejscu. Są
tam ręcznie robione
praliny, desery – np.
desery lodowe, czeko-
lady z lodami, i czeko-
lady na gorąco – cze-
kolady do picia.

Spróbuj wedlowskie

czekolady!!

Wedel jest polską firmą wy-
ra-
biającą produkty czekoladowe. Ma
już blisko 160 lat.

Wedel jest polską firmą wy-
ra-
biającą produkty czekoladowe. Ma
już blisko 160 lat.

Wedel jest polską firmą wy-
ra-
biającą produkty czekoladowe. Ma
już blisko 160 lat.

Wedel jest polską firmą wy-
ra-
biającą produkty czekoladowe. Ma
już blisko 160 lat.

Wedel jest polską firmą wy-
ra-
biającą produkty czekoladowe. Ma
już blisko 160 lat.

Akiko Yamada

Specjalne spotkanie w Krakowie...

Powoli...powoli... ale konsekwentnie dojeżdżał nasz pociąg do Dworca Głównego w Krakowie. Przyjechaliśmy o ok. 4:00 po południu. Mayu, Yuki-ko, Fumiki, Mitsuki i ja. Byliśmy rozgniewani z powodu spóźnienia PKP. Narzekając, wysiedliśmy z pociągu. Wszyscy się rozdzieliliśmy i skierowaliśmy się do naszych hostfamily

Tak nasza letnia przygoda w Polsce się rozpoczęła. Mam ochotę, żeby opowiedzieć całą historię o moim pobycie w Krakowie, ale teraz chciałbym zacząć od niezwykłego spotkania z panią Grażyną. Ona jest krakowianką i ciepło przywitała mnie w jej wspólnym domu. Powinienem jednak opowiedzieć najpierw, jak i dlaczego ona pozwoliła mi nocować we własnym domu.

W marcu tego roku byłem w Krakowie i uczyłem się polskiego w szkole, *Prolog*. W drodze do hostfamily, Mari, która jest też studentką tokijskiej polonistyki drugiego roku, nagle znalazła ulotkę. Ta ulotka była początkiem wszystkich rzeczy w Krakowie w lecie. Była to reklama szkoły języka japońskiego na ul. Sobieskiego 9 w Krakowie. Natychmiast zainteresowaliśmy się tym i zdecydowaliśmy się zwiedzić tę szkołę. Najpierw my, czyli Mayu, Sayuri, Naoko, Mari i ja spotkaliśmy się z panem Hiroshim, dyrektorem szkoły. On pozwolił nam żeby obserwować jego lekcję japońskiego. Bardzo się ucieszyliśmy, że możemy spotkać się z Polakami, którzy uczą się japońskiego. Po lekcji porozmawialiśmy z nim i powiedziałem mu, że mój obecny hostfamily nie próbuje dużo rozmawiać ze mną. Wtedy on odpowiedział, że bardzo mu przykro i następnym razem może zorganizować nam, którzy mamy zamiar

przyjechać do Krakowa w lecie, mieszkanie u uczniów pana Hiroshiego. Kilka miesięcy minęło i pewnego dnia, gdy byliśmy już w Japonii, Mayu i ja dostaliśmy mail od niego. Było w nim napisane, że zorganizował mieszkanie dla nas. Dlaczego dla nas? Bo planowaliśmy znów pojechać do Krakowa. Dostałem adres nowego hostfamily w Krakowie. Mój hostfamily nazywał się pani Grażyna, z matką Wandą i córką Dominiką, która uczyła się japońskiego w szkole pana Hiroshiego, a od sierpnia tego roku uczy się w liceum japońskim w prefekturze Mie. Codziennie, pracowicie jak mrówka, wysyłałem maile do pani Grażyny, a ona odpowiadała. Dwudziestego pierwszego sierpnia poleciliśmy do Polski i dwudziestego drugiego przyjechaliśmy do Krakowa.... Kończę w tym miejscu przedmowę i wrócę do historii, jaka się działa po moim pierwszym spotkaniu z panią Grażyną.

Kiedy wysiadałem z pociągu, od razu spotkałem się z panią Grażyną. Faktycznie nie miałem problemu, żeby znaleźć ją na peronie, gdyż wysłała mi wcześniej swoje zdjęcia i ja też wysłałem swoje. Przywitaliśmy się i poszliśmy do jej samochodu. Miałem strasznie ciężki bagaż, ale nie zwracałem na to uwagi, gdyż musiałem koncentrować się na naszej rozmowie. Do tego momentu miałem zaufanie do swojej znajomości języka polskiego, ale niestety - nie mogłem zrozumieć tego, co mówiła do mnie i szybko to zaufanie straciłem. W samochodzie rozmawialiśmy o

tym, o czym zwykle ludzie mówią na pierwszym spotkaniu. Nareszcie przyjechaliśmy do pani Grażyny mieszkania. Jej pokój znajduje się na drugim piętrze. Nauczyła mnie, jak otwierać drzwi, ale niestety nie miałem pomysłu, co pani mi mówiła. Pani zrobiła kanapki na obiad. Były pyszne. Kiedy jadłem kanapki, ona zapytała, dlaczego uczę się polskiego (oczywiście wcześniej

poprosiłem, żeby mówiła powoli po polsku). To trudne pytanie. Rzeczywiście nie miałem powodu, aby wybrać ten język. Szczerze więc odpowiedziałem: „Bez powodu”. Wbrew oczekiwaniom, wydało mi się, że pani nie poczuła się dziwnie. Powiedziała mi, że mogę znaleźć powód podczas uczenia się polskiego. Bardzo się ucieszyłem, gdy usłyszałem to i instynktownie pomyślałem, że mogę rozmawiać z Panią Grażyną długo po polsku. Każdego dnia po lekcji, gadaliśmy ze sobą i od czasu do czasu przedyskutowywaliśmy różne tematy, np. politykę Ameryki wobec Polski. Czasami byłem doradcą pani Grażyny. Prawie zawsze martwiła się o jej córkę, Dominikę. Jak już powiedziałem, Dominika teraz się uczy ja-

pońskiego w japońskim liceum. Dla pani Grażyny Japonia była bardzo egzotycznym krajem i dlatego denerwowała się, jak Dominika spędza czas w Japonii. Mając mało wiedzy nie tylko o języku polskim, jak i o Japonii, wytłumaczyłem jej, że Japonia jest bezpieczna, a Japończycy są bardzo mili i tolerancyjni.

Pewnego dnia jak zwykle rozmawialiśmy przy kolacji. Zapytałem ją, czy to możliwe, żebym studiował polski i stosunki międzynarodowe na UJ przez 1 rok. Odpowiedziała, że być może tak, ale nie wiadomo, mogłaby zapytać w UJ. Szczerze mówiąc nie myślałem, że faktycznie ona to zrobi. W końcu pani Grażyna umówiła się na spotkanie z sekretarką, która pracuje w biurze na UJ dla studentów obcokrajowców. Pewnego dnia po lekcji spotkaliśmy się w teatrze Bagatela i poszliśmy do tego biura. Tam zadaliśmy kilka pytań sekretarce, ale nie otrzymaliśmy pozytywnych odpowiedzi. W tym czasie, myślałem, że nic nie mogę zrobić. Ale, pani była aktywniejsza i ambitniejsza niż myślałem. Znalazła przez Internet budynek, gdzie są profesorowie ze stosunków międzynarodowych. Bez wahania pani Grażyna zdecydowała się pojechać tam samochodem. Tam było paru studentów. Pani Grażyna zapytała, gdzie znajduje się biuro. Oni wskazali drzwi do pokoju przed nim. Rozumiałem, że oni też czekają na spotka-

nie z profesorem, który tych słów ze wzruszeniem i chciałku i miałem wiele problemów, żeby rozumieć polski, więc pani rozmawiała z nim. Oboje mówili super-szybko i dlatego nie mogłem rozpoznać nawet kawałków słów. Ich rozmowa skończyła się. Pani powiedziała mi coś i wróciliśmy do naszego mieszkania. W domu powiedziała mi, że dostała adres tego chłopaka i on pomoże mi. Wiecie Państwo, w tym momencie miałem ochotę zmienić przysłówie, „U Polaków zapał słomiany”. Polacy są bardzo pracowici i konsekwentni !!

To jest fragment mojej historii z panią Grażyną. W tym momencie, chciałbym przestać pisać, gdyż chcę inne wspomnienia zachować dla własnej pamięci. To oczywiście, że bardzo miło wspominać panią Grażynę. Np. pewnego dnia, kiedy bolało mnie gardło, ona kupiła mi kilka leków i przygotowała specjalny napój dla mnie. Do bardzo późnej nocy, rozmawialiśmy o Japonii albo Polsce, zapominając o czasie. I tak dalej...

Ostatniego dnia pani Grażyna powiedziała mi, „Jestem twoją rodziną w Polsce i jesteś moim

drugim dzieckiem”. Słuchałem tych słów ze wzruszeniem i chciało mi się płakać. „Nie jestem smutny, gdyż za rok znów się spotkamy w Krakowie”, powiedziałem jej i spróbowałem nie płakać. Potem, przytuliliśmy się na Dworcu. Zaklinając się, że na pewno dział nam, że wrócę do pani Grażyny w przyszłym roku, wsiałem do pociągu i odjechałem do Warszawy. Rzeczywiście prawie codziennie rozmawiamy przez Gadu-Gadu albo Skypa. Bardzo się cieszę, że mamy kontakt. Ona interesuje się jak mijają moje dni i ja też jestem

ciekawy, co u niej w Krakowie.

Pewnego dnia, pani Grażyna nauczyła mnie bardzo zachęcającego wyrażenia. To jest moje ulubione zdanie po polsku:

Głowa do góry!!!!

(今年の夏、異国で素敵な出会いをした。あんなに遅くまで語り合ったことはなかった。あんなに大切にされたことはなかった。時間が経っても色あせることのないひと夏の思い出)

Junya Nagasawa

Przygoda ze Skrzypkowskim – wspomnienie pewnego Polaka „u nas”

Do dziś pamiętam, kiedy i jak go zobaczyłem po raz pierwszy, chociaż nie pamiętam dokładnie, o czym rozmawialiśmy. Jeżeli jednak tak powiem z trochę smutną miną, na pewno on powie – Takie życie!!! – z tym japońsko-polskim uśmiechem.

To był piękny dzień (czemu nie?), październik, kiedy się poznaliśmy. W stołówce, z kilku naszymi kolegami, on siedział. Chyba coś jadł. Ale nie pamiętam. Może jogurt. Albo coś takiego. Kiedy powiedziałem moje imię, odpowiedział krótko – Maciej jestem – po japońsku. Oczywiście to nie brzmiało chłodno. Raczej jego głos i sposób mówienia były pełne zbyt zrelaksowanych niuansów, wątpilem nawet, czy naprawdę Ten Polak ma ambicję, żeby nauczyć się japońskiego, przyjeżdżając z dalekiego kraju, nazywającego się Polską. On jednak zawsze się tak zachowywał i oczywiście po japońsku mówił coraz lepiej. Przypominając sobie go i dnie z nim, teraz rozumiem dlaczego się tak zachowywał. Chyba po prostu on nie chciał być traktowany specjalnie. Nie chciał być bohaterem, tylko za to, że jest Polakiem i świetnie mówi po japońsku. On zawsze chciał być sobą, Maciej Skrzypkowski, niezależnie od tego, jakim językiem on mówi i gdzie mieszka.

On nie był bohaterem, ale chyba zgodzi się z tym, że jest moim prywatnym nauczycielem polskiego. Na przykład – oprócz różnych brzydkich słów – nauczył mnie oficjalnych też na tajemnej lekcji. Pewnego dnia, przyjechałem do Sengawy, gdzie on mieszkał, około drugiej w nocy. Przyjechałem, ponieważ – prawdę mówiąc – następnego dnia miałem uczestniczyć w konkursie języka polskiego i oczywiście jeszcze nie miałem napisanego tekstu. W każdym ra-

zie, przyjechałem do niego z pustymi rękami i pustą głową. Już nie mieliśmy dużo czasu, bo jutro musieliśmy wyjechać dosyć wcześnie. Ale ja pisałem tekst, gadając z moim nauczycielem – przy piwie...? nie pamiętam – a on na-

uczył mnie różnych wyrażeń potocznych, literackich i śmiesznych też. Więc jeżeli można było odczytać w tym tekście coś literackiego albo jakieś specyficzne poczucie humoru, to może dlatego, że on był stworzony przez studenta i nauczyciela, którzy mają w pewnym sensie wspólny, podobny zmysł językowy albo poczucie humoru. W każdym razie, kiedy wzeszło słońce, już w swoich rękach – przepraszam, w moim komputerze rzeczywiście – mieliśmy niezły tekst. I na szczęście, wynik w konkursie też był niezły. Ale to nie jest najważniejsza sprawa. To co ja chciałem powiedzieć jest to, że chociaż ten przyjazd mógł być kłopotem dla niego, on ciągle uśmiechał się i pomógł mi bardzo chętnie, wykazując przy tym ogromną tolerancję.

Tolerancja – myślę, że to bardzo ważny punkt widzenia jak opowiadamy o nim. Dlatego, że jest zawsze tolerancyjny, pozwoli nam mówić po polsku, choćbyśmy

mówili okropnie. Dlatego, że jest tolerancyjny, może uważa mnie, takiego dziwnego Japończyka, za swojego przyjaciela, właśnie jak uważamy tego trochę dziwnego Polaka za – już nie bohatera, tylko – Naszego Przyjaciela, który przypadkowo mówi po polsku.

Kiedy mieliśmy imprezę pożegnalną, w drodze powrotnej, on powiedział, „Nie piszę dziennika. Nie mam dużo zdjęć, ani video. Bo przecież jeżeli jakieś rzeczy są ważne, to je pamiętam.” To może bardzo typowy jego sposób myślenia. Inaczej jednak niż on, już napisałem taki banalny, sentymalny tekst o nim. Chyba jednak on nie będzie czynił mi zarzutów, bo jak wiemy, on jest naszym bardzo tolerancyjnym przyjacielem z Polski.

Maćku!!! Co tam? Nie mówmy t e g o słowa, tylko życzymy, żeby wszystko było w porządku. Jesteśmy przyjaciółmi, nikt nie zapomni o Tobie. Spotkamy się gdzieś w świecie, jeszcze wiele razy. Więc do wtedy...na razie!!!

マチェイ・スクシプコフスキ
Maciej Skrzypkowski——突如としてポズナンからやってきたこの留学生は、授業で、授業以外で、たくさんのことを我々に教え、ともに楽しみ、そして——ともすると我々よりも日本語に堪能になり——帰っていった。彼との素敵な思い出の全てを記すわけにはいかないが、ある種の時がやってきて、そして去っていった、その記念をここに残したい。この『マチェイを巡る冒険』を我々の、ポーランドから来た親友に捧ぐ。

Akira Tamura

Dziwne imiona Japończyków

Japończycy mają swoje tradycyjne japońskie imiona (Kouta, Yuuki, Kazuhiro - imiona mężczyzn; Aya, Yuuko, Mari - imiona dziewczyn). Ostatnio jednak dużo młodych rodziców daje swoim dzieciom dziwne albo rzadkie imiona i to jest duży problem. W Polsce wiele imion pochodzi od imion chrześcijańskich świętych. Japończycy tymczasem dają dziecku imiona jakie chcą. Generalnie dla nas imiona, które mają piękne dźwięki i dobre znaczenie są popularne. Na przykład, moje imię „Aya” oznacza ładna tkanina.

Teraz więcej rodziców poszukuje jednak dla dzieci dziwniejszych i rzadkich imion. Te imiona są podobne do imion Eu-

ropejczyków i Amerykanów albo do słów z języków europejskich i języka amerykańskiego. Przykładowo: Laito (Light), Łill (Will), Natz (Nuts), Kurea (Klare). Poza tym jest też więcej imion, które rzadko były używane przez Japończyków, np. Pikaczu (imię jednej z postaci Pokemona), Roi (popularna postać z japońskiego komiksu), Tensi (to znaczy anioł), itd.

Moim zdaniem, kilka z tych dziwnych imion można zaakceptować, ale inne są zbyt egzotyczne albo po prostu bez sensu. Trudno zrozumieć, dlaczego Japończyk ma imię jak Amerykanin albo postać z komiksu? Czy rodzice chcą, żeby ich dzieci byli jak Amerykanie albo osoby, które nie są realistyczne?

Tak się często zdarza, bo rodzice mojej koleżanki dali jej na

imię Mari, żeby ona stała się mądra jak Maria Skłodowska-Curie. Generalnie ludzie mają swoje imiona na całe życie i imiona są bardzo ważne dla nich. One pokazują przecież część osoby. Jeśli pewna osoba ma imię bardzo śmieszne, ona będzie wstydziła się przez całe życie. Rodzicom wolno dawać imiona dziecku jakiegokolwiek, ale to duża odpowiedzialność.

変わった名前

今日、日本では子供に変わった名前を付ける親が多い。それには一般の人に読めなかったり、よくない意味を持つ名前がある。しかし、名前は子供が大人になってからも一生付き合っていくものであり、自分の一部である。名前はその子供の一生に見合うものをよく考えて付けるべきだ。

Aya Yoshida

Dzielnice Tokio, w których Japończycy chcą mieszkać najchętniej.

W marcu 2009 roku, *Walker Plus* zrobił ranking dzielnic, w których Japończycy chcą mieszkać w Tokio. Kichijoji jest najbardziej popularnym miejscem piąty raz z rzędu (2005~2009).

Oto szczegółowy ranking.

"Ranking dzielnic 2009"

1. Kichijoji
2. Jiyugaoka
3. Daikanyama
4. Ebisu
5. Shirokanedai

6. Omotesando
7. Azabujyuban
8. Shimokitazawa
9. Roppongi
10. Kagurazaka

Najbardziej popularna dzielnica Kichijoji ma dużo przyrody, w tym Park Inogashira. Poza tym łatwo dojechać stamtąd do centrum Tokio, do dzielnic takich, jak Shinjuku, Shibuya. Kichijoji ma też dużo centrów handlowych (PARCO, Marui), które są popularne, chociaż ma stary pasaż handlowy. Jest to modna, urocza, ale też spokojna dzielnica. Dlatego też ludzie kochają Kichijoji najbardziej.

Druga najpopularniejsza dzielnica, Jiyugaoka jest miejscem dla kobiet. Jest tam dużo modnych i znanych sklepów. Też ma ona dużo cukierni.

W Daikanyama są kawiarnie i modne sklepy. Można iść stąd pieszo do Shibuyi, Ebisu, Nakameguro.

Czwarte, Ebisu jest wygodnym miejscem do życia, a piąte Shirokanedai jest znane, gdyż ma modne luksusowe apartamenty. Jak więc widać, w Tokio znajdziecie Państwo wiele atrakcyjnych.

Mayu Yokouchi

Bankructwo linii lotniczych JAL

Japoński flagowy przewoźnik lotniczy Japan Air Line (JAL) złożył we wtorek wniosek o ochronę przed wierzycielami, gdyż nie jest w stanie spłacić swojego zadłużenia, wynoszącego ponad 25 mld dolarów.

JAL są największymi pod względem przychodów liniami lotniczymi w Azji. Ta firma nie zaprzestanie działalności dzięki opiewającej na blisko bilion jenów (11 mld dolarów) pomocy państwowego funduszu

podtrzymywania przedsiębiorstw ETIC (Enterprise Turnaround Initiative Corp). W zamian zobowiązała się przeprowadzić restrukturyzację, obejmującą m.in. likwidację 15,7 tys. spośród obecnych 47 tys. miejsc pracy i rezygnację z około dwudziestu niedochodowych połączeń.

Pomoc ETIC to około 350 mld jenów uzupełnienia kapitału i 600 mld jenów kredytu. JAL ma także podjąć decyzję, czy wejść do podległego American Airli-

nes aliansu przewoźników lotniczych Oneworld, czy też do linii Delta.

日本航空 (JAL) が会社更生法を申請し、事実上破たんした。日本政策投資銀行や3メガバンクなど銀行団は総額3500億円の債権放棄を迫れる。世界最大手デルタ航空との経営統合に加え、今後の日本航空の舵を取る新たに就任した稲盛氏の手腕が問われる。

Shota Fuji

Katastrofa deflacji w Japonii

Japonia, która ma długą historię walki z deflacją, znów zmagają się z tym problemem. Ze względu na niemrawy popyt konsumpcyjny, w październiku ceny zmniejszyły się o 2,2 procent w porównaniu z tym samym okre-

sem poprzedniego roku.

Don Kichot, japońskie sklepy sprzedające towar w ograniczonym asortymencie i w obniżonych cenach, sprzedają dzinsy po 690 jenów (17.6 zł.), a Seiju, które są japońskim Wal Mart, po 850 jenów (21 zł.).

Deflacja dotyczy nie tylko dzinsów i odzieży, ale także innych towarów, jak wino Beaujolaisej. Japończycy najbardziej lubią to wino. AEON group, który jest jednym z najlepszych sklepów, sprzedaje to wino po 980 jenów (25.1 zł). W zeszłym roku, sprzedawał po 1280 jenów (32.8 zł.), a Don Kichot po 880 yenów (22.5zł).

デフレ大国—日本
デフレが相次いでいる。
ジーンズを巡る、西友やドンキホーテの価格競争だけでなく、ボジョレーヌー

ボーをはじめ、食料品価格の値下げが際立つ。このデフレスパイラルから抜け出すまでには、時間がかかりそうである。

Shota Fuji

Dworzec Shinjuku

Dworzec Shinjuku jest stacją w Tokio, obsługującą największą liczbę pasażerów wśród dworców kolejowych na świecie.

Układ

Dworzec Shinjuku jest złożony z kompleksu głównego, JR oraz z dwóch dworców *Odakyu* i *Keio*, sąsiadujących z kompleksem JR od zachodu. Dworzec *Seibu* położony jest po wschodniej stronie linii JR, około 400 m od północnych krańców peronów;

obsługują średnio około 3,6 mln osób dziennie. Ta liczba jest największa na świecie. (Księga rekordów Guinnessa)

Wejście zachodnie (*Nishi-guchi*).

Przy wejściu zachodnim Shinjuku jest dużo wieżowców. Terminal autobusowy i terminal taksówkowy jest też tutaj.

żo osób przechodzi tym wejściem. Centrum handlowe „LUMINE” jest tutaj.

Pasażerowie

Ogrom osób korzysta z tego dworca Liczba osób obsługiwanych w ciągu jednego dnia przedstawia się następująco: JR – 1500 tys., *Odakyū* – 490,1 tys., *Keiō* – 726,6 tys., metro *Oedo*– 340,2 tys., *Tōkyō Metro Marunouchi* – 238,4 tys., *Seibu* – 195,9 tys. Razem dworce

Wejście wschodnie (*Higashi-guchi*)

Kabuki-cho (najstynniejsza dzielnica rozrywek w Japonii) jest przy wejściu wschodnim stacji Shinjuku.

Wejście południowe (*Minami-guchi*)

Największe wejście do stacji. Du-

新宿駅

新宿駅は東京にある駅で、世界で最も利用者数の多い駅です。

新宿駅を発着する路線

構造 新宿駅の構造は非常に複雑である。小田急、京王の二つの線路があるので駅西側からJRの駅に行くのは複雑である。また、西武線の駅はJRの新宿駅から約400mも離れたところにある。

Tomohiro Ogawa

Mori-girl

W 2009 roku w Japonii słowa „Mori-girl” stały się bardzo popularne. Co to znaczy „Mori-girl”? Mori to las po polsku. „Mori-girl” jest dziewczyną, którą ma na sobie naturalne ubranie, jak osoby mieszkające w lesie. „Mori-girl” lubi luźne sukienki, granatowy, brązowy, beżowy i zielony kolor, wełnę, buty ze skóry bez obcasów, klasyczne poncho albo bolero. „Mori-girl” chciałaby pojechać do północnej Europy, lubi robić ciasto, lubi odpoczywać w kawiarni i robić zdjęcia. Osoby takie nie mieszkają w lesie i

ły albo firmy pociągiem i robią zakupy w Shibui albo Harajuku

ンチョやボレロを好みます。森ガールは北欧のあこがれており、お菓子作りが

好きで、カフェでまったりしたり、写真を撮ったりするのが好きです。

oczywiście nie zbierają grzybów i malin. Mieszkają w Tokio i codziennie jeżdżą do szko-

森ガール 2009年、日本では森ガールという言葉が流行しました。森ガールとは、森に住んでいるような格好をした女性のことです。森ガールはゆったりとしたワンピース、茶、緑、紺、ベージュなどの色、ニット、革の靴、ぺたんこ靴、古い物、ポ

す。実際は森にはすんでいないし、もちろんキノコや木イチゴも摘みません。彼女らは東京に住み、毎日電車に乗ったり、原宿や渋谷で買い物をしています

Mayu Yokouchi

Zoo Asahiyama w Hokkaido

Zoo Asahiyama w prefekturze Asahikawa w Hokkaido znajduje się na północnej krawędzi Japonii. Dziś to Zoo jest bardzo znane w całym kraju. Jest jednym z najpopularniejszych miejsc dla turystów. Przedtem miało jednak bardzo trudną historię...

Dawniej ogrody zoologiczne znajdowały się tylko w wielkich miastach. W Hokkaido pierwsze zoo zostało zbudowane w 1951 roku w Sapporo. W tym czasie ludzie w Asahikawa też chcieli mieć zoo u siebie, więc prezydent miasta starał się, żeby dostać pieniądze na budowę. Prefektura Asahikawa ma odpowiednie warunki do budowy zoo. Ma dobrą ziemię i łatwy transport do centrum miasta, więc dostała szansę na stworzenie zoo!

1-ego lipca 1967 roku w Zoo Asahiyama zostały zbudowane domy dla zwierząt i zoo zostało otwarte. Wtedy znajdowało się tam 75 rodzajów zwierząt.

Po otwarciu tego Zoo, na początku zwiedzało go około 400 tysięcy ludzi, a potem ta liczba wzrastała jeszcze bardziej, aż do 597 tysięcy. Jednak od 1983 roku powoli liczba odwiedzających zmniejszała się. W 1994 roku Zoo miało problemy związane ze zdrowiem zwierząt i kilka z nich zmarło. Od tej chwili Zoo było zamknięte, żeby rozwiązać te problemy. Po tym przypadku gości było jeszcze

mniej, aż do 260 tysięcy w 1996 roku.

Pewien pracownik zaprzagnął wtedy zmienić sytuację placówki i poszukiwał nowego sposobu, żeby uratować los Zoo. Wymyślił oryginalny projekt, aby pokazać widzom naturalne zachowanie zwierząt. Zaczął się ten plan w 1997 roku i od tego roku powstały różne, nowe budowle. Wielu ludziom spodobał się projekt i do dzisiejszego dnia jest realizowany. Teraz dużo ludzi zwiedza Zoo Asahiyama: w 2005 r. – 20 milionów 60 tysięcy, a w 2006 r. - 30 milionów. (w Zoo Ueno, które zwiedza najwię-

cej ludzi w Japonii – to 35 milionów) W Zoo Asahiyama można zobaczyć zachowanie zwierząt jak w naturze, na przykład...

- jest wielki las i tam latają różne ptaki.
- wchodzimy do kanału i można zobaczyć pingwiny pływające nad głową
- jest też duży basen i można z

bliska zobaczyć niedźwiedzia polarnego.

Powstały programy telewizyjne oraz filmowe o tym Zoo. NHK (Japońska Stacja Telewizyjna; Japan Broadcasting Corporation) oraz Produkcja Telewizyjna Fuji zrealizowały kilka specjalnych audycji, w latach 2005 - 2008 r. Jest oczywiste, że będą powstawać nowe filmy. Tak więc siedząc w domu można się spotkać ze zwierzętami w Zoo Asahiyama!

旭山動物園は、北海道旭川市にある日本最北の動物園。動物の自然な生態が見られる行動展示を実施して有名になった。アザラシの水中トンネルや、ライオン・トラが自然に近い環境の中を自由に動き回るなど、動物たちが動き、泳ぎ、飛ぶ姿を間近で見られる施設造りを行っている。冬期のペンギン散歩や、各動物の食事時間を公開するなど、動物の行動を展示する催しも行われている。近年では、北海道を代表する観光地として定着し、日本国内だけでなく、海外からも多くの観光客が訪れている。

Akiko Yamada

Tzuchinoko

Tzuchinoko jest wężem, który rzekomo zamieszkuje w japońskie góry. Istnienie tzuchinoko nie zostało jednak potwierdzone naukowo, być może jest wyłącznie stworzeniem mitycznym, wytworem ludzkiej wyobraźni.

Co to jest tzuchinoko?

Według opisów, ma to być mały wąż, od 60 cm do 1m długości. Jest pokryty wielkimi łuskami, ma wielkie, wylupiate oczy, które często są mylone z uszami lub rogami. Zwierzę jest koloru czarnego, rdzawego lub jasnopomarańczowego.

Charakter

Tzuchinoko porusza się jak węż z rodziny miernikowcowatych. Potrafi pływać.

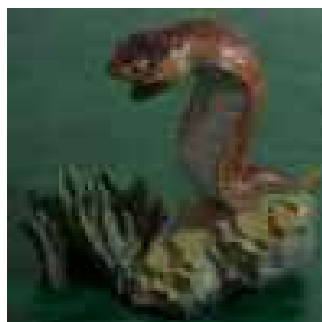
Jest jadowity, czasem wręcz pluje jadem.

Wydaje dźwięki podobne do huku, chrapania, gwizdu lub jęku. Potrafi też bardzo daleko skakać. Może poruszać się skokami.

Historia

Informacje o istnieniu tego gada znane są w Japonii od dawnych czasów. Encyklopedia w okresie Edo zawiera opis tzuchinoko. Sprawozdania o tzuchinoko można znaleźć również w Kojiki. W 1970 roku pewne małżeństwo miało spotkać tzuchinoko koło góry Tojiki-mi. Twierdziło, że miał duże, brązowe plamy na grzbiecie.

Żmijowate? Grzechotnikowate?

Nowy gatunek węża?

Tzuchinoko może być utożsamiany, jako członek rodziny żmijowate lub grzechotnikowate, ponieważ jest bardzo podobny do przedstawicieli tych rodzin. Może to być jednak również nieznanymi gatunek węża

ツチノコ

ツチノコは日本の山に住んでいるとされている蛇です。しかしながら、科学的には存在が確認されておらず、伝説上の生き物だと考えられています。

Tomohiro Ogawa

Ratunek Menzaleh

W okresie Meiji, w Japonii mieszkał pewien Francuz. On nazywał się Georges Ferdinand Bigot. Był wspaniałym malarzem i mangaką” (twórcą komiksów). Japończycy dobrze znają jego karykatury, które są ilustracjami w podręcznikach historycznych, których używają uczniowie. Bigot narysował między innymi francuski statek transportowy „Menzaleh” w niebezpieczeństwie. Ten obraz przedstawia symbolicznie angielski despotyzm. W 1886 roku angielski statek „Normanton” wyruszył z Yokohamy do Kobe. Po drodze jednak Normanton zatonął. Ludzie z Zachodu uratowali się, ale niestety żaden z japońskich pasażerów nie ocalał. Sprawa trafiła do japońskiego sądu. Tam kapitan Normantona został uniewinniony tylko dlatego, że sędzią był Anglikiem. Japonia nie miała wtedy prawa sądzić cudzoziemców według własnego kodeksu. Japoński naród był z tego niezadowolony i domagał się noweli-

Nowa umowa handlowa między Francją i Japonią

W 1896 roku, Francja i Japonia podpisały nową umowę handlową. One zdecydowały, że Francja zrzeka się eksterytorialności i prawa, dzięki któremu mogła bez ograniczeń decydować o ciele. Te obrazy przedstawiają że rezultaty nowego traktatu były bardzo sprzyjające dla Japonii. Na przykład, francuskie statki mogły wpływać tylko do czterech portów- Kobe, Yokohamy, Nagasaki, Hakodate, chociaż japońskie statki mogły przybijać do nie mniej niż szesnastu francuskich portów. W japońskich sądach obcokrajowcy stracili prawo sądenia cudzoziemców według własnego kodeksu. Sędziami mogli być tylko Japończycy. Bigot ostrzegał, że wielu cudzoziemców zostanie aresztowanych

zacji traktatu. Japoński rząd nie mógł pomijać głosu opinii publicznej. W efekcie sąd orzekł dla niego lekką karę, nie musiał nawet płacić odszkodowania dla zmarłych.

To wydarzenie stało się bezpośrednią przyczyną nowelizacji. Bigot narysował ten obraz i skrytykował Anglię, która była za nowelizacją traktatu. On obawiał się że cudzoziemcy stracą przez to swoją nietykalność w Japonii. Wcześniej bowiem, dzięki temu prawu cudzoziemcy mogli czuć się bazkarni w Japonii.. Bigot wydawał czasopisma, zarabiał na życie w Yokohamie, korzystając z nietykalności. Gdyby stracił to prawo, on nie mógłby rysować bez przeszkód wydarzenia i wydawać czasopism. Poza tym istniało ryzyko, że zostanie aresztowany z powodu krytyki polityki rządu japońskiego. Dlatego nowelizacja traktatu była bardzo ważnym problemem dla cudzoziemców. Została ona jednak wprowadzona w 1898 roku i Bigot wrócił do Francji. W przeciwnym razie mieszkałby chyba w Japonii do końca życia.

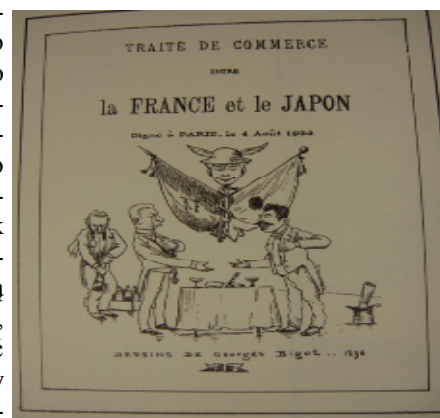
w 1900 roku, kiedy nowy traktat wszedł w życie. Jego ostrzeżenie było trochę przesadne, ale efekty tego traktatu były bardzo poważnym problemem dla obcokrajowców w Japonii, takich jak Bigot. W Japonii było siedem osad dla cudzoziemców, Nagasaki, Hakodate, Yokohama i tak dalej, które powstały w ramach starego traktatu między Francją a Japonią w 1859 roku. Japoński rząd uznawał, że obcokrajowcy mogą mieszkać tylko w tych siedmiu osadach, żeby ograniczyć ich kontakt z Japończykami i zabezpieczyć od konfliktu. W tych osadach, był uznawany stary traktat, dlatego Bigot mógł rysować karykatury, które krytykowały japońskich polityków. Jeżeli nowy traktat byłby realizowany, obcokrajowcy straciliby swoje osady w Japonii, dlatego Bigot bardzo bał się rezultatu nowego traktatu. W 1854 roku, japoński rząd przerwał izolację kraju od świata, która trwała około dwustu lat. W tym czasie Japonia handlowała tylko z Chinami i Holandią, bo one nie promowały chrześcijaństwa. Rząd bardzo bał się, że osoby, którzy wierzą w tę religię, krytykują go. Potem zmienił nierówne umowy z zagranicą, dlatego Japończycy, zwłaszcza mieszkańcy koło osad

francuski statek transportowy „Menzaleh” w niebezpieczeństwie. Ten obraz przedstawia symbolicznie angielski despotyzm. W 1886 roku angielski statek „Normanton” wyruszył z Yokohamy do Kobe. Po drodze jednak Normanton zatonął. Ludzie z Zachodu uratowali się, ale niestety żaden z japońskich pasażerów nie ocalał. Sprawa trafiła do japońskiego sądu. Tam kapitan Normantona został uniewinniony tylko dlatego, że sędzią był Anglikiem. Japonia nie miała wtedy prawa sądzić cudzoziemców według własnego kodeksu. Japoński naród był z tego niezadowolony i domagał się noweli-

フランス郵船メンザレ号の遭難事件を、イギリス船ノルマントン号事件風に描き、この作品を通してイギリスの横暴さを風刺している。1886年ノルマントン号は横浜から神戸に向かう途中沈没してしまった。西洋人は皆助かったが、日本人は全員死亡した。裁判において船長の責任を問うたが、その当時日本では治外法権が認められていたため船長は軽い刑を受けるに止まった。しかしこれがきっかけとなって日本で条約改正運動が盛んになり、1898実現することになる。条約改正により、自由にもを書くことができた居留地が廃止され、身の危険を感じたビゴはフランスへ帰ることとなった。

Sae Takeuchi

cudzoziemców albo osoby, które miały kontakt z nimi, mieli pretensje o to. Bigot bał się, że tacy Japończycy wezmą odwet na nim ponieważ przed wprowadzeniem nowego traktatu niektórzy obcokrajowcy używali przemocy i otwierali ogień do Japończyków, ale nie byli osądzeni surowo dzięki swej nietykalności. Dlatego po nowelizacji traktatu, jeśli Japończycy używaliby przemocy wobec cudzoziemców, japońscy policjanci mogliby nie chcieć temu przeciwdziałać. To jest powód, dla którego Bigot wrócił do Francji.

Sae Takeuchi

AVATAR

James Cameron, reżyser TITANICA, wyprodukował bardzo popularny film w zeszłym roku. Ten film nazywa się AVATAR, czyli rzeczywistość wirtualna. W 2154 roku, ludzkość odkryła planetę Pandora, na której mieszkają nieznanne zwierzęta. Na tej mistycznej planecie żyje też pewien naród, nazywający się Na'vi. Jego przedstawiciele są bardzo podobni do ludzi, ale mają duże ciała i niebieską skórę, i oczywiście własną kulturę i język.

Ludzie jadą do Pandory w celu zasięgnięcia informacji o tej planecie i Na'vi. Pandora ma bezcenny minerał Unobtanium. Zlokalizowany jest pod bardzo wysokim i świętym drzewem, którym jest mieszkanie Na'vi. Bohater Jake Sully, weteran wojenny, sparalizowany od pasa w dół, wkracza do lasu Pandory w celu przeprowadzenia badań naukowych.

Obecnie AVATAR jest najbardziej dochodową produkcją w historii kina. Film zajął miej-

sce TITANICA, którego reżyserem jest również James Cameron. Do 26 stycznia, dochód ze sprzedaży biletów wy-

niósł \$1,858,866,889 dolarów amerykańskich. TITANIC uzyskała około \$1,842,900,000 dolarów w czasie 18 miesięcy. AVATAR zgromadził taką sumę w 39 dni.

Poza tym, ten film dostał 2 Złote Globy w kategorii najlepszy film dramatyczny i kategorii najlepszy reżyser. W lutym otrzymał nominację do 9 kategorii Nagród Amerykańskiej Akademii Filmowej.

アバター

タイタニックの監督であるジェームズ・キャメロンが昨年とても素晴らしい映画を作りました。タイトルは『アバター』。分身という意味です。

2154年、人類は未知の生物が住む惑星パンドラを発見します。パンドラにはナヴィという民族も暮らしています。彼らの外見は人間に似ていますが、大きな

体と青い皮膚をしていて、独自の文化と言語を持っています。

人々はパンドラとナヴィの情報を集めるためパンドラにやってきますが、それはナヴィ意の住処になっているパンドラの大きな神木の下にある、とてつもない価値を持つ鉱物アンオブタニウムを手に入れるためでした。

事故で下半身不随になり退役した元海兵の主人公ジェイクは科学調査のために危険なパンドラの森に乗り込んでいきます。

Mana Yamazaki

Sailor Moon

Czarodziejka z Księżyca

Sailor Moon to bardzo popularna japońska manga. Autorką jej jest Naoko Takeuchi. Ta manga była wydawana w magazynie Nakayoshi w latach 1992-1997 i zaraz potem została sfilmowana przez telewizję. Jest mangą dla dziewcząt, ale także kobiety i mężczyźni ją lubią.

Główną bohaterką jest Tsukino Usagi. Ona ma czternaście lat. Pochodzi z Tokio. Któregoś dnia ratuje przed chuliganami kotkę

Lunę, która okazuje się posiadać dar mowy. Luna obdarza Usagi nadzwyczajną mocą i informuje ją, że zadaniem dziewczyny jest walka z wrogiem oraz odnalezienie księżniczki Serenity. Walczy z nim przy pomocy innych czarodziejek. Cztery czarodziejki pomagają Usagi. Są zwykłymi dziewczynami, ale kiedy wróg się zjawia, zmieniają się w wojowniczkę i walczą.

Tuxedo Kamen to chłopak, który ubiera się w czarny smoking, kapelusz i białą maskę. Kiedy Usagi ma kłopot z walką, zjawia się i pomaga jej. Jest bardzo tajemniczy. Zwykle nazywa się Chiba Mamoru. Usagi kocha go.

Sailor Moon jest w Japonii bardzo popularnym mangą, a także animacją. Autorką jest Naoko Takeuchi. Główną bohaterką jest Usagi Tsukino, która ratuje kota Lunę przed chuliganami. Usagi ma 14 lat. Pewnego dnia spotyka księżniczkę Serenity i odkrywa, że jest księżniczką. Usagi staje się wojowniczką i walczy z wrogiem.

うことになる。セーラームーンを助ける仲間は主に4人いて彼女たちも普段は普通の女の子たちだが、敵が現れるとセーラームーンと共に戦う。タキシード仮面とは黒のシルクハット、タキシードに身を包み、白のマスクで顔を覆った謎の男である。セーラームーンがピンチに陥ると助けてくれる。普段は地場衛と名乗る人物で、うさぎが恋する相手である。

Minami Hayashi

bardziej podobała mi się jego atmosfera - niewesoła, oddająca skomplikowane emocje i relacje pomiędzy Otani i Sati. Film bardzo wolno i spokojnie rozwija się.

Współczesnego widza najbardziej ciekawi, dlaczego Sati nie zaprotestowała przed próbą samobójstwa męża? Trudno to zrozumieć, ale dawno temu ludzie uważali, że charakter Sati jest bardzo elegancki i wspaniały. Ona jest bardzo spokojna, cierpliwa, kocha i szanuje męża, więc nie pokazuje swoich emocji. Teraz ludzie myślą inaczej. Jeśli zobaczą Państwo ten film, z pewnością będą mieć własne zdanie na ten temat. Ten film trzeba zobaczyć, koniecznie!!!

ヴィヨンの妻

映画「ヴィヨンの妻」はモントリオール国際映画祭で監督賞を獲得した。物語は夫婦の愛についてだが、物語の中心は主人公達の複雑な心情であり、特に妻・さちの耐え忍び、夫を愛し続ける姿は、昔の日本の理想の女性像を表していると思われる。

Aya Yoshida

Żona Villona

Podczas Światowego Festiwalu Filmowego w Montrealu reżyser Yoshitaro Negishi otrzymał nagrodę za film „Żona Villona”. Główne role, genialnego pisarza Otani i jego żony Sati zagrali aktorzy: Tadanobu Asano i Takako Matsu. Fabuła filmu jest stosunkowo prosta. Otani to świetny pisarz, ale w jego życiu prywatnym dzieje się źle. Zawsze pił alkohol, zaciągał długi, miał kochankę Akiko. Jego żona Sati akceptowała taki stan i nie próbowała rozwodzić się. Wyglądała zawsze spokojnie. Pewnego dnia postanowiła zacząć pracować w ba-

rze, aby spłacić długi męża. Nieoczekiwanie stała się bardzo popularna, wielu mężczyzn kochało się w niej. Miała świadomość, że jest piękna i stawała się coraz piękniejsza i urokliwa. Otani pogrążyło to w jeszcze większym smutku i poczuciu samotności. Bardzo martwił się swoim życiem i spróbował popełnić samobójstwo wspólnie z kochanką, Akiko. To wydarzenie było bardzo gorzkie dla Sati. Pierwszy raz pokazała wówczas swoje emocje. Płakała i miała pretensje do Otani.

Tematem tego filmu jest miłość małżeńska. W filmie naj-

O kilku piosenkach „spiritualnych”

– *Czy waszą muzyka jest Blues, czy Rock?*

– *To jest muzyka spiritualna.*

Jimi Hendrix (1943 – 1970)

Nie wiem nawet, czy jest pojęcie „spiritual” w języku polskim, ale w tym tekście chciałbym opowiadać o takich sprawach. Myślę jednak, że najpierw trzeba wyjaśnić to pojęcie.

Przede wszystkim muszę stwierdzić, że nie używam słowa *spiritual* jako określenia związanego z jakąś pewną religią. Oczywiście wiem, że my – ludzie – mamy różne przekonania religijne, wynikające z naszego pochodzenia albo wyboru. Jednak czy niewierzący – na przykład – żyją tylko w świecie logicznym? Ja nie sądzę. Czy raczej

my, prawie wszyscy nie żyjemy, czasem odczuwając coś większego od nas, coś funkcjonującego **nad** nami? Jeżeli tak, chciałbym nazwać to – choć prowizorycznie – **c z y m ś**

„spiritualnym”. Myślę, że to jest bardzo ważne i potrzebne dla wszystkich (choćby równocześnie bardzo osobiste), niezależnie od tego, w jaką religię wierzymy.

Jak już napisałem, to nie musi być związane z pewną religią. Moim zdaniem, to może występować wszędzie, w różnych sytuacjach w naszym życiu; może niektórzy odczuwają To w samych ludziach, w czasach mijających, w powieściach. A ja – w piosenkach popularnych. Choć może brzmi to dosyć dziwnie, wierzę, że – *but I'm not the only one.*

To znaczy, że są piosenki, w których mogę znaleźć jakąś specjalną siłę, i chociaż to nie jest religia, czasami potrzebuję tej siły, żeby po prostu przeżyć. Oczywiście wszystkie utwory Rock albo Pop jej nie mają i nie słucham muzyki tylko w takim celu. A więc przykładów nie ma tak wiele, natomiast chciałbym je przedstawić.

Jednym z najzdolniejszych „songwriter” w historii muzyki popularnej jest Paul McCartney – to chyba nie ulega wątpliwości. Moim zda-

niem, jedna z jego wielkości polega na tym, że napisał on utwory, które mają taką spiritalną siłę. Na przykład znamy piosenkę nazwaną „*Let it be*”.

To niewątpliwie jeden z jego najpopularniejszych utworów. Mówi się, że został napisany przy rozwiązaniu The Beatles, ale dla mnie to jest melodia, która istnieje ponad konkretnymi sytuacjami. Na przykład, wyśpiewał on tę piosenkę na koncercie, nazwanym

„*Concert for New York City*”, który odbył się w Nowym Yorku po tak zwanym Zamachu z 11 września 2001 – najpierw wydało mi się, że to jest

jakiś szalony pomysł, ponieważ na koncercie oczywiście są ludzie, którzy stracili bliskie osoby przez to wydarzenie. Przy takich ludziach w rozpacz, „*there will be an answer, let it be.*”? Ja nie mogłbym tak zaśpiewać – myślałem. Kiedy jednak oglądałem video z tego koncertu, zrozumiałem, że miał on rację.

Wszyscy tam śpiewali razem z nim, jakby się modlili, a on śpiewał jakby uspokajał smutek i gniew ludzi w Nowym Yorku. Oczywiście nie wiem, jaka jest prawda, natomiast przynajmniej mnie się wydawało, że ta piosenka dawała ludziom jakąś siłę, aby przeżyć tę nieprawdopodobną tragedię. Może logika nie wyjaśni to, co się stało tam tego wieczoru, myślałem jednak, że ta piosenka jest właśnie muzyką „spiritualną”.

Drugi przykład to „*I shall be released*” Boba Dylana. Szczerze mówiąc, nie rozumiem dokładnie, co pokazuje nam tekst tego utworu. Myślę jednak, że większość z nas czuje czasami chęć do uwolnienia, nie wiedząc z czego. „*Any day now, any day now, I shall be released...*” może w taki sposób ta piosenka reprezentuje w pewnym sensie

powszechne, ludzkie pragnienie do życia, niezależnie od różnicy religii.

Mam wrażenie, że żyjemy w czasie, kiedy każdy z nas musi znaleźć „swoją własną religię”. Dlatego, że już nie mamy religii ani mitu, które możemy wspólnie mieć, które przekonają nas wszystkich, i chociaż nie mamy, nie możemy żyć bez takiej większej siły. Może to znaczy, że trzeba znaleźć „coś spiritalnego”, poza murami religijnymi. Przynajmniej przekonany jestem, że muzyka popularna odgrywa bardzo ważną dla mnie rolę, aby znaleźć (albo stworzyć) „moją religię”.

Na koniec, chciałbym przedstawić „*Shine a light*” The Rolling Stones, który – jestem przekonany – głęboko rozumiem, choć nie jestem chrześcijaninem. W tej piosence Mick śpiewa w taki sposób:

„*May the good Lord, shine a light on you, make every song you sing your favorite tune. May the good Lord, shine a light on you, warm like an evening sun...*”

Jeżeli taki tekst ma siłę niezależnie od religii, właśnie to jest piosenka spiritalna. Mam nadzieję, że taka muzyka oświeci tę „long and winding” drogę, która leży przede mną i każdym z nas.

スピリチュアル——と言っても、前世がどうか、オーラの色がどうかという話ではない。今私たちは、

生きるためにそれぞれ

がそれぞれに「自分の

宗教」を見つけ出さな

ければいけない時代を

生きているのではな

らうか。私にとっての

「スピリチュアルなも

の」とは、そうしたも

のを見つける手がか

り、あるいはその一部

分となるような、既存

の宗教の垣根を越えて

私に届くものたちであ

る。それは個人的であり、また実際の生活において必要なものである。そしてそれらは——意外に思われるかもしれないが——ときにポップミュージックの中にも見出すことができる。そんな私にとっての「スピリチュアルな」曲のいくつかを、ここに紹介する。

Akira Tamura

Szczęśliwej Podróży z Aya!

Kto to jest Hoshi Shin'ichi?

My bardzo lubimy podróżować, jednak nie zawsze mamy na to dostatecznie dużo czasu albo pieniędzy. Co mamy zrobić w tej sytuacji!? Nie martw się, tylko czytaj książki. Dzisiaj przedstawiam mojego ulubionego pisarza, który się nazywa Hoshi Shin'ichi (星新一). On urodził się w Tokio, w 1926 roku i studiował rolnictwo na Uniwersytecie Tokijskim. Jego ojciec był prezesem firmy lekarskiej i Hoshi Shin'ichi też był pre-

zesem tej firmy po innej osobie przyszła i powiedziała, że rzuci śmieci. Od tego momentu, dużo śmieci z całego kraju zostało rzuconych, ale dno nigdy nie było pełne. --- Pewnego dnia w przyszłości, pewien mężczyzna pracował na wysokości. On usłyszał głos, „Hej, wyjdź proszę!” ale nie rozumiał co się stało. Potem kamień spadł na jego głowę i mężczyzna poczuł się dziwnie. (Koniec dzieła) Hoshi napisał 1.001 dzieł w życiu, których treści są różne. Jednak jestem przekonana, że każde dzieło czytamy z przyjemnością, ale też ze strachem. **Szczęśliwej podróży!**

ok. 2-6 strof) i napisane w stylu science fiction. Dzieła łatwo czytać, bo nie ma ani trudnych słów, ani nazw miast albo ludzi. Nie są one skomplikowane i dzieci, i dorośli mogą je czytać z przyjemnością. Świat Hoshiego jest gdzieś w kosmosie albo w przyszłości i pomaga nam wyobrazić je sobie. Przedstawiam jedno popularne dzieło, które nazywa się „Oooj dete kooi (Hej, wyjdź proszę!).” Pewnego dnia, pewna osoba znalazła ogromną dziurę. Nie można było zobaczyć dna i choć wołała do dna „Hej, wyjdź proszę!,” nikt nie odpowiadał. Inna osoba przyszła i rzuciła kamień, ale nie było

ozonego dźwięku i odpowiedzi. Jeszcze inna osoba przyszła i powiedziała, że rzuci śmieci. Od tego momentu, dużo śmieci z całego kraju zostało rzuconych, ale dno nigdy nie było pełne. --- Pewnego dnia w przyszłości, pewien mężczyzna pracował na wysokości. On usłyszał głos, „Hej, wyjdź proszę!” ale nie rozumiał co się stało. Potem kamień spadł na jego głowę i mężczyzna poczuł się dziwnie. (Koniec dzieła) Hoshi napisał 1.001 dzieł w życiu, których treści są różne. Jednak jestem przekonana, że każde dzieło czytamy z przyjemnością, ale też ze strachem. **Szczęśliwej podróży!**

お金や時間がなくとも旅はできます。本を読みながら、頭の中で旅をすれば良いのです。ただ、今回は旅のガイドブックではなく星新一というSF作家を紹介しています。2～6ページほどの短い話からがしと発せられているユーモアを受信して、部屋の中でも旅行をお楽しみあれ!

Aya Sugiura

Kato Seishirou(加藤清史郎)

Kato Kiyoshirou jest japońskim aktorem dziecięcym. Urodził się czwartego sierpnia dwa tysiące pierwszego roku i ma 9 lat.

pomimo tego, że ma 9 lat!!

Teraz występuje w reklamie pięciu firm. Ma młodszego brata, który też jest aktorem, choć jeszcze nie tak sławnym. Życzę obu wielu sukcesów.

Pracuje w showbiznesie od roku. Został aktorem, kiedy miał 1 rok. Zagrał wówczas w popularnym japońskim filmie „Tentijin”. Wtedy pokochali go Japończycy. Film opowiada historię Naoe Kanetsugu, słynnego japońskiego samuraja, żyjącego na przełomie XVI i XVII wieku, Kato Kiyoshirou występował potem w telewizji wiele razy. Jest profesjonalnym aktorem,

Soto Nakatsuru

PODRÓŻE

Szczęśliwej Podróży z Aya!

Fukuoka, Kioto i Tokio
„Przygoda z choinkami”

Wynalazek LED (dioda elektroluminescencyjna) pozwolił wam spotykać się z choinkami z świecącymi przy drodze. Dużo choinek albo iluminacji pojawia się od

około połowy listopada w Japonii. Szczególnie duże i świetliste choinki spotkacie Państwo w Tokio. Pomyślałam więc, że zobaczenie takich choinek będzie przyjemne. Poszukałam na Internecie gdzie są takie elektroniczne choinki i zaplanowałam podróż, aby je zobaczyć. Jeszcze nigdy nie byłam na Kyushu (Kyushu to wyspa na południowym zachodzie Japonii), więc zdecydowałam, że na pierwszy ogień pojedę właśnie tam, do Kyushu, Hakata.

Do Hakaty jeździ autobus z Tokio – aż 15 godzin. Autobusem jest taniej niż shinkansenem, ale kiedy przyjechałam na Hakatę, byłam już zmęczona. Do wieczora spacerowałam po parku Ohori, chodziłam do starych zakładów alkoholowych, które mają więcej niż 100 lat. To jest bardzo historyczne miejsce. Kilku artystów miało tam właśnie koncert i oni powiedzieli, że magazyn ma dobrą atmosferę dla muzyki.

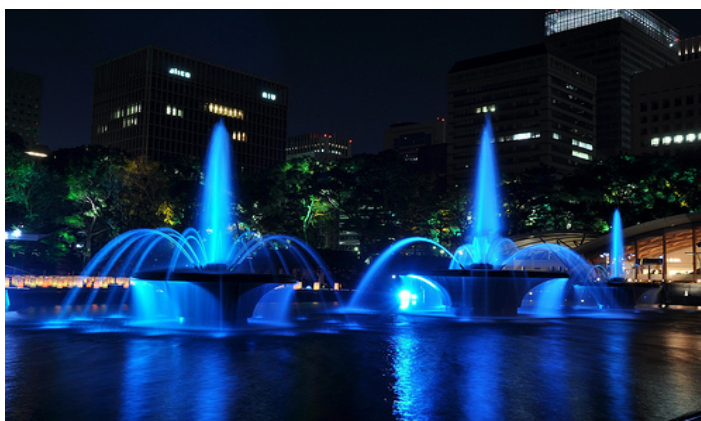
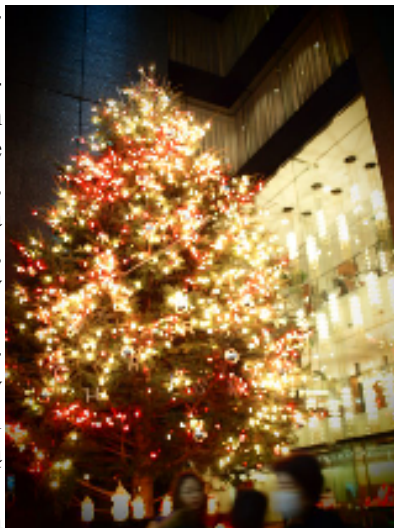
Wieczorem, znalazłam kilka

przepięknych błyszczących choinek w centrum handlowym, na dworcu i przy drodze.

Potem pojechałam

do Kioto, już shinkansenem. Po przyjeździe natychmiast pojechałam do świątyni Kiyomizu. Leży ona w górach, więc ludzie muszą wchodzić tam, i co interesujące, ma ona wysoki podest (13 metrów) Jest takie japońskie przysłowie, „jak zeskakiwać to z Kiyomizu,” co znaczy „poważać wszystko Panu Guanyniu.” czyli Bogu. W okresie edo 234 osoby wyskakiwały z tego podestu, 85% przeżyło.

Choinka, która znajdowała się na dworcu w Kioto była bardzo wysoka, ogromna i śliczna. Jej ilumi-

nacja się zmienia zależnie od muzyki. Było mi strasznie zimno, ale panowała ciepła atmosfera.

Na koniec zostawiła sobie Tokio. Tu jest szczególnie dużo pięknych iluminacji. Każdy sklep, dom, dworzec, kościół a nawet uniwersytet jest udekorowanym świecącą choinką. Myślę, że sklepy ustawiają choinki przy drodze, aby zatrzymać klienta. A Państwo? Czy mieliście jakąś ulubioną choinkę w Boże Narodzenie?

日本では教会や家だけでなく、お店

や大学でもクリスマスツリーを飾ります。ショーウィンドウのツリーには商業目的が見え隠れしますが、街中のツリーは個性に溢れていて、見て回るのも新しい楽しみの一つとなるのではないのでしょうか。私は今回博多、京都、東京のツリーを見てきましたが、地元民のお話によると、博多では100年に1度とも言われる不況の煽りを受けて、電飾が質素になっている、とのことでした。

Aya Sugiura

Heijokyo ma 1300 lat

W tym roku w Nara odbywać się będą uroczystości na bardzo dużą skalę. 2010 rok to tysiąc trzysta lat po przeniesieniu stolicy Japonii do Nara. Wydarzenie to miało miejsce w 710 roku.

Siedemset dziesięć lat temu Nara było bardzo eleganckim, dużym miastem. Nazywano je Heijokyo (平城京), albo Heizeikyo. Było bardzo duże, zbudowane na wzór stolicy Chin.

Heijokyo miało kształt kwadratu i powierzchnię 30 kilometrów kwadratowych. Tam był zamek Heijokyo (平城宮), w którym mieszkał cesarz Japonii. Na zachodzie miasta stała świątynia buddyjska nazywająca się Seida-

(町). Szlachta w tym mieście dostała od cesarza po jednym Chō dla zamieszkania.

W Nara, będzie dużo uroczystości, imprez, wystaw. Zapraszam do Nara!

平城京遷都
1300年

2010年の今年、奈良はとても盛り上がっています。

今年は、710年に日本の首都が奈良の平城京に遷都されてから丁度1300年目になるからです。

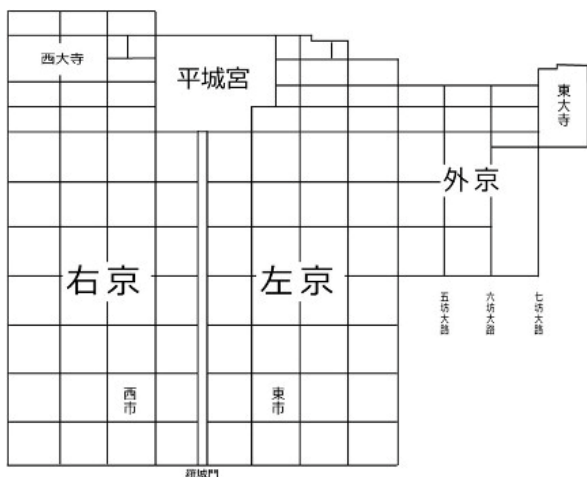
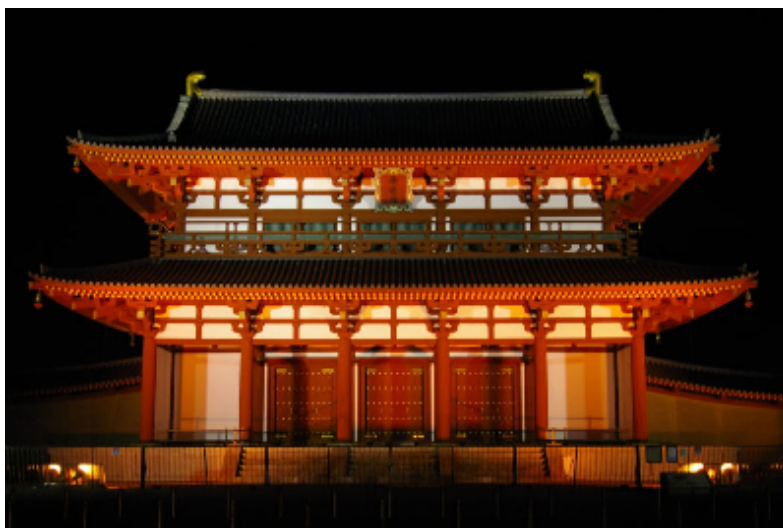
i-ji (西大寺), a na wschodzie Tōdai-ji (東大寺). Całe miasto dzieliło się z drogami na małe odcinki, i ten odcinek został nazwany Bo (坊) (jednostka miary). Bo też dzieliło się na Cho

平城京はかつて現在の奈良県奈良市にあり、当時の中国の都に似せて(を模して、見本にして)つくられた、大きな都市です。都市全体はだいたい正方形をしていました。中心に平城宮という天皇の城があり、西側には西大寺、東側には東大寺というお

寺がありました。

他の部分は、たくさんの道路によってまっすぐに区切られ、区切られたひとつひとつは坊と呼ばれていました。さらに坊の中には16の町という四角い区域がつくられ、貴族にはその身分に応じて天皇から町がいくつか与えられました。平城京は平らな場所にあったのでとても広く、東西約6.3km南北約4.7kmにもなります。

Mana Yamazaki

Egzotyczna Maleszja

W końcu września pojechałam do Maleszji z moją przyjaciółką. Chciałabym przybliżyć Państwu ten kraj i przedstawić własny ranking atrakcji Maleszji.

Informacje ogólne:

Maleszja znajduje się w Azji Południowo-Wschodniej. Jest podzielona na dwie części, na Półwyspie Malajskim graniczy z Tajlandią i Singapurem, na wyspie Borneo z Brunei i Indonezją. Stolica Maleszji to Kuala Lumpur. Ludność to 27,468,000 i powierzchnia to 329,847km². Język urzędowy to malajski, ale Chińczycy mówią po chińsku, a Hindusi po hindusku.

Pogoda:

W Kuala Lumpur cały rok jest raczej ciepło. Dni deszczowe, wietrzne i noce są jednak chłodne. Temperatura waha się między 23 i 33 stopnie. Średnia wilgotność to ponad 82%. Często pada deszcz i pora deszczowa trwa od marca do kwietnia, a potem od września do listopada.

Turystyka:

W Maleszji żyją muzułmaninie czyli Maleszjczycy, Hindusi, buddyści czyli Chińczycy. Ponieważ oni mają odmienne kultury, warto je poznać.

Ranking egzotycznej maleszjskiej turystyki	
.1	Grota "Batu"
.2	Malacca
.3	Miasto chińskie
.4	KL Wieża i Petronas Podwójna Wieża
5	meczety

1 Grota "Batu"

Grota "Batu" to hinduska meka w Maleszji i można zobaczyć tam wielu Hindusów którzy ubierają się w Sari. Co roku tutaj odbywa się największy hinduski festiwal, Taipusam. Do wejścia grotty są strome 272 stopnie. Obok tych schodów jest złoty ogromny

posąg. W grocie jest dużo pomników i malowideł ściennych hinduskich mitów. Można zobaczyć miasto od strony grotty, skąd jest wspaniały widok.

2 Malacca

Malacca jest bardzo starym miastem, które powstało w 1440 roku i teraz znajduje się w nim dużo najstarszych zabytków. Była rządzona przez Wielką Brytanię, Portugalię i Holandię więc kościoły i zabytki mają charakter kultury europejskiej. W 2008 roku Malacca została uznana za światowe dziedzictwo UNESCO.

3 miasto chińskie

W mieście chińskim są restauracje i sklepy chińskie gdzie Chińczycy pracują. Tutaj można zjeść chińską potrawę i kupić pamiątki taniej. Ale uwaga, jest dużo podróbek znanych firm, np. LOUIS

VUITTON albo Hermes. Oprócz tego tutaj są tanie salony piękności i warto spróbować chiński masaż.

4 KL Wieża i Petronas Podwójna Wieża

W KL się znajdują dwie znane wieże, jedna to KL wieża a inna to Petronas podwójna wieża. KL wieża ma 421 m a Petronas podwójna wieża ma 452 m. Z tych wież można zobaczyć całe miasto Kuala Lumpur.

5 Meczety

Przedstawiam dwa meczety w KL. Jeden to maszjid Jamek, który jest najstarszym meczetem w KL. Aby wejść do środka kobiety muszą ubierać na głowę chusty. Nie można wejść kiedy ludzie się modlą. Inny meczet to maszjid Negara, który jest największym narodowym meczetem. Na ścianie są tradycyjne islamskie malowidła.

9月末にマレーシアのクアラルンプールに観光で行って来ました。そこでのエキゾチックな思い出を、No.1バトゥ洞窟、No.2マラッカ、No.3チャイナタウン、No.4 KLタワーとペトロナスツインタワー、No.5イスラムモスクと、勝手なランキング形式にして、お勧めスポットとして紹介していきます。

Misato Kadoi

Góra Fudzi

Fudzi jest najwyższą górą w Japonii. Wysokość szczytu to 3776 m. Leży na granicy Shizuoki i Yamanaishi. Jest bardzo ładną górą, więc Japończycy uważają Fudzi za jeden z symboli Japonii.

Na szczycie średnia temperatura to 6°C, nawet w sierpniu. Jest wulkanem. Dawno temu wybuchał on wiele razy. Kształt jest bardzo atrakcyjny. Żyje tam tylko mniej zwierząt i roślin niż w innych górach.

Jedynie w lecie turyści mogą wchodzić na szczyt. Na początku lipca wszystkie schroniska turystyczne otwierają się, potem w końcu sierpnia są zamykane. Co roku dużo ludzi od-

wiedza Fudzi.

Japończycy wierzą, że Fudzi to święta góra. Ludzie dawno temu też bardzo lubili ją. W IX wieku Katsushika Hokusai, bardzo słynny malarz, narysował pejzaż góry w postaci drzeworytu.

富士山は日本一高い山である。標高3776mで、静岡県と山梨県の県境に位置している。とても美しく、日本の象徴と考えられている。

頂上の気温は、8月の最も暑い時期でも6度ほどしかない。噴火山である。動物や植物の数は他の山に比べ少ない。

山開きをする夏には毎年多くの登山客が訪れる。

昔から神聖な山だと考えられており、人々から信仰されている。19世紀には葛飾北斎が有名な版画を残した。

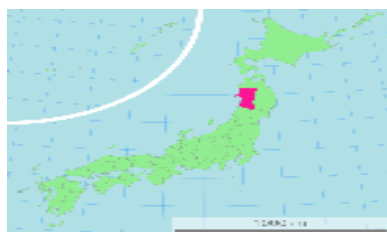
Minami Hayashi

Prefektura Akita(秋田県)

W styczniu tego roku pojechałam do Akity z moimi kolegami. Akita nie jest popularna jak Kioto, Hokkaido albo Okinawa, jako turystyczne centrum, ale tam jest dużo ciekawych miejsc i pysznych potraw. Tym razem przedstawiam atrakcje Akity.

Prefektura Akita znajduje się w regionie Tōhoku w Japonii. Jej stolicą jest Akita. Z Tokio można polecieć do Akity 1 godzinę samolotem, jechać 4 godziny Shinkansenem, 8 godzin autobusem. Akita graniczy z prefekturą Aomori, Iwate, Yamagata i Miyagi. Ludność to 1,096,462, a powierzchnia to 11,636.25 km². Drzewo Akity to Akitasugi(秋田杉), kwiat to Fukinotou (ふきのとう) i ptak to Yamadori(ヤマドリ).

W Akicie jest dużo smacznych potraw, szczególnie ryby przecież Akita jest położona na północno-zachodnim wybrzeżu wyspy Honshu nad Morzem Japońskim. Hatahata jest rybą Akity. Tam je się hatahatę smażoną, solną albo ugotowaną. Poza Akitą ta ryba jest bardzo rzadko jedzona.

Kiritampo jest tradycyjną potrawą Akity. Kiritampo to rodzaj makaronu, który jest zrobiony z ryżu. Jemy kiritampo ugotowane w garnku z warzywami, na przykład marchewką i shungiku(pachnące, trochę gorzkie i zielone liście), grzybami i kurczakiem.

Inaniwa-udon to rodzaj udonów, który jest jednym z trzech najpopularniejszych udonów w Japonii. Zaczęto produkować go w epoce Edo, więc on ma długą historię. Inaniwa-udon jest wąski i bardzo gładki. Jest popularny jako prezent albo pamiątka.

Poza tym Iburigakko jest popularną i tradycyjną potrawą. To jest wędzona i kiszona rzodkiew. Kiedy jemy tradycyjny zestaw Akity, na pewno jest to Iburigakko.

先週、友人と秋田県に行ってきました。秋田は観光としてはあまり有名ではないけれど、面白い場所やおいしい料理がたくさんあり、魅力的な場所です。今回は、秋田県の基本的な情報と伝統料理である、「はたはた」、「きりたんぽ」、「稲庭うどん」、「いぶりがっこ」を紹介していきたいと思います。

Misato Kadoi

Yamadori

Restauracja Polska w Tokio Juwenalia w TUFS

Studenci i studentki na pierwszym roku polonistyki urządzili polską restaurację w Juwenalia. Nasza restauracja nazywała się „Dom Chopina” i otwarta była podczas trwania Juwenaliów od 19 do 23 listopada. W naszej restauracji można było zjeść dania kuchni polskiej. Menu to bigos, zupa jarzynowa, sernik i szarlotka. Napoje to herbata i alkohole - spirytus (mieszany z syropem truskawkowym) i żubrówka (mieszana z sokiem jabłkowym).

Sernik był popularniejszy niż

mało bigosu..... Niepoddziwianie, spirytus był też bardzo popularny.

Wielu gości odwiedziło naszą restaurację. Nie tylko japońskich gości, ale też polskich.

Pewnego dnia mieliśmy ciekawego gościa.

Młode japońskie dziecko. Chyba ono miało 5 albo 6 lat. Ono interesuje się różnymi językami, więc chciało poznać

mawiać te zwroty. Następnie, chciałabym napisać o nas. Codziennie byliśmy bardzo zajęci. Mieliśmy bardzo mało czasu, żeby spać. Kilku kolegów nigdy nie miało czasu, żeby spać! Całą noc gotowaliśmy bigos i zupe i piekliśmy ciastka. Jakie dziwne noce!!

szarlotka, ale najpopularniejszy język polski. Moje menu był bigos. Profesor Sekiguchi powiedział, że bigos jest dobry. Ale, profesor Mitsui

język polski. Moja koleżanka napisała numery i pojechała na zdrowienia, na

powiedziała, że porcje są za małe! Bardzo przepraszamy za wane i próbowało na głos wy-

外語祭で私たち1年生は「ショパンの家」というポーランド料理店を開きました。人気のメニューは、ビゴスやセルニク、スピリタスなどでした。日本人だけでなく、ポーランド人のお客さんもたくさんいらっしゃいました。外語祭中私たちはとても忙しく寝る時

przykład, Dzień dobry, Dziękuję...itp., po polsku dla dziecka.

間もほとんどありませんでした。夜はずっとビゴスやスープを作ったり、ケーキを焼き続けました。なんておかしな夜だったのでしょ！

Makiko Kihara

Osechi ryōri

W Japonii Nowy Rok to najważniejszy okres roku. Ludzie spędzają ten czas z całą rodziną. W ten dzień można jeść tradycyjne przygotowywane potrawy, których nie je się na co dzień. W Nowy Rok Japończycy jedzą Osechi ryōri. To jest tradycyjna potrawa, podawana w drewnianych lub lakowanych czteroczęściowych kwadratowych pudełkach z okazji Nowego Roku. Każda potrawa i pudełko mają znaczenie symboliczne, a wśród nich można znaleźć: czarną fasolę (mającą rzucić urok na miejscowe diabły), słodkie ziemniaki w syropie (zapewniające zdrowie), ikrę śledzia (gwarantującą płodność), czerwoną rybę tai (symbol dobrego losu),

słodkie piankowe ciasto rybne i wodorosty, sałatkę z marynowanej rzepy, kasztany kury na słodko, mąkę, żelki z pszenicy i inne.

Podczas pierwszych trzech dni Nowego Roku nie należy gotować posiłków, chyba, że i Osechi ryōri zostanie wcześniej zjedzone. Początkowo Osechi ryōri składało się

tylko z niemońo (japońskie warzywo), innych gotowanych warzyw z sosem sojowym i cukrem lub mirin. Z upływem czasu, liczba różnych składników w Osechi ryōri wzrosła. Osechi ryōri jest przygotowywany specjalnie z okazji Nowego Roku.

Ostatnio, niektóre zagraniczne potrawy zostały przyjęte jako "Westernized Osechi ryōri" lub jako "chiński styl Osechi ryōri". Osechi ryōri tradycyjnie jest przygotowywane w domu, ale jest również sprzedawane w sklepach specjalistycznych, sklepach spożywczych, a nawet sklepach całodobowych, takich jak 7-Eleven. おせち料理は日本でお正月に食べられる特

Naoko Omata

Hatsumode

W Japonii, wiele osób idzie do „Hatsumōde” w Nowy Rok. „Hatsumōde” oznacza pierwszą w roku wizytę w świątyni. Wielu Japończyków idzie do świątyni shintoistycznej albo świątyni buddyjskiej w Nowy Rok. Większość osób idzie do świątyni w pierwszym, drugim lub trzecim dniu stycznia, gdyż normalnie dla wielu Japończyków są to wolne od pracy dni. W świątyni, ludzie celebryją Nowy Rok i życzą sobie powodzenia. Wielu Japończyków

nie pracuje od 29 grudnia do 3 Rok. Inne atrakcje podczas Hatsumode to kupowanie omikuj. Omikuj są to przypadkowe losy zapisane na paskach papieru w świątyniach buddyjskich w Japonii. Jeśli omikuj przewiduje pecha, można zawiązać go na drzewie w przybytku przyczyn. Omikuj podaje szczegółowe informacje o twojej przyszłości, co będziesz robił w różnych dziedzinach, co zdarzy się w życiu prywatnym, miłości, w pracy.

rodzina powinna spędzać razem Nowy

Naoko Omata

Setubun

W Japonii drugiego lutego jest specjalny dzień, który nazywa się Setubun. Dawno temu Japończycy myśleli, że właśnie wtedy zaczyna się nowy rok. Wierzyli też, że przed nowym rokiem powinni wyrzucić ze swoich domów i z siebie wszystko zło. Setubun stał się takim specjalnym dniem. Obecnie w Setubun, każda rodzina wyrzuca soję z domu na zewnątrz i woła "Oni ła soto huku ła uci - to znaczy: "złe duchy wyjdźcie i szczęście przybądź." Bardzo często jakaś osoba z rodziny nosi maskę i gra rolę jako złego ducha. Inne osoby rzucają w nią soję. Zwykle ojcowie noszą maski. Potem każda osoba je tyle soi, ile ona ma lat. Przykładowo, jeśli masz 20 lat, zjesz 20 soi i będziesz szczęśliwy i zdrowy przez cały rok. W Setubun

jemy Ehomaki. Ehomaki to sushi, się z nori, ryżu i ryby. W ryżu jest ale niezwykle sushi. Ono też składa jajko, ogórek, grzyby i tak dalej. Wierzymy, że każdego roku w innej stronie świata jest Bóg. Patrzymy w tę stronę i jemy Ehomaki, nic nie mówiąc aż do zjedzenia wszystkiego. Gdy spożywa się Ehomaki, powinno się wymyślić życzenia. Wtedy zostaną spełnione. Przed Setubunem można kupić soję, maski i Ehomaki w supermarketach. Warto spróbować!

節分

2月2日は節分である。節分の起源は立春という日本古来のお正月であり、年の切れ目に旧年の悪い運を払うというものである。節分には豆を投げたり、年の数だけ食べたり、恵方巻を食べたりする。

Aya Yoshida

Seijin shiki 成人式

Seijin shiki jest japońską ceremonią osiągnięcia dojrzałości. Każdego roku, Seijin shiki odbywa się w drugi poniedziałek stycznia. Seijin shiki została ustanowiona oficjalnie w 1948 roku. W Japonii, od 20 lat pozwala się na uczestniczenie w życiu politycznym, legalne picie alkoholu i palenie papierosów.

W te dni wiele kobiet świętuje poprzez ubranie się w Furisode (kimono z długimi rękawami) i sandały zori. Ponieważ większość z nich nie jest w stanie założyć samodzielnie kimono, gdyż jest to

bardzo zawiła czynność, odwiedzają salon kosmetyczny, gdzie mogą je w odpowiedni sposób ubrać, a przy okazji uczesać swoje włosy. Pełny zestaw odzieży formalnej jest drogi, więc zazwyczaj albo stroje są pożyczane od krewnego lub wynajmowane, a nie kupowane specjalnie na tę okazję.

Mężczyźni czasa mi noszą tradycyjne stroje (ciemne kimono z Hakama), ale dziś wielu z nich nosi ubrania wizytowe - garnitur i krawat,

częściej niż tradycyjne Hakama. Po ceremonii „młodzi dorośli” często świętują w grupach, idąc na imprezy. .

日本では毎年1月の第2月曜日に成人式が行われる。成人式とはそれぞれの市町村が新成人を招き祝福するイベントであり、成人式が正式に行われるようになったのは1948年からである。日本では20歳を成人年齢とし、未成年には与えられていない、選挙権、飲酒、喫煙などの権利が与えられる。成人式では多くの新成人が振袖やスーツ、袴を着用し、式に出席する。

Naoko Omata

Tofu

Tofu to twarożek sojowy otrzymywany w procesie koagulacji mleka sojowego, z dodatkiem nigari, soku cytrynowego lub soli. Tofu jest niskokaloryczne i nie zawiera cholesterolu. Jest bardzo zdrowe. Jest również źródłem wapnia, a także innych soli mineralnych i witamin

Historia Tofu

Historia tofu ma ponad dwa tysiące lat. Wynaleziono go w Chinach w 164 roku przez Liu Ana. Na japońskich stołach ser sojowy pojawił się około 700 roku i szybko zyskał uznanie. To, że tofu stało

się popularne w krajach Azji Wschodniej jest następstwem rozpowszechniania się buddyzmu (od VI do VIII wieku). Religia ta, zakazuje jedzenia mięsa i jego przetworów, tak więc warzywa, owoce i tofu stały się podstawą diety buddyjskich mnichów.

Gatunki Tofu

Kinugosi-tofu

Bardzo miękki tofu. To jest najbardziej popularne tofu na świecie.

Momen-tofu

Momen-tofu jest sztywniejsze niż kinugosi-tofu.

Nadaje się doskonale do gotowa-

nych potraw.

Koya-tofu (kori-tofu)

To jest suszone tofu..

Jak można jeść tofu? Tofu Ryori

Hiyayakko

Zimne Tofu jedwabne w sosie sojowym.

To jest jedno z popularniejszych dań kuchni japońskiej spożywanych latem.

Tofu dengaku

Lekko gotowane tofu z pastą miso.

Tofu steak

Tofu na gorącym talerzu w sosie

Mabo-dofu (Mapo-tofu)

To z kolei jedna z najbardziej znanych potraw kuchni chińskiej, pochodząca z prowincji Syczuan. W jej skład wchodzi tofu, mielone mięso wieprzowe lub

wołowe oraz przyprawy takie, jak pieprz syczuański, ostre chili, sos sojowy i sos z fasoli.

To jest kuchnia chińska, ale bardzo popularna w Japonii.

豆腐

豆腐とは豆乳ににがり（あるいはレモン汁や塩）を加えて固めた食べ物です。

豆腐は低カロリーで、コレステロールを含まないため非常に健康的な食品です。

またカルシウムやミネラル類、

ビタミン類を含んでいます。

豆腐の歴史

豆腐にはおよそ2,000年の歴史があります。豆腐は西暦164年に中国で劉安によって発明されました。

日本には西暦700年ごろに伝わり、あっという間に広まりました。

豆腐が東アジアにおいて普及したのは仏教の広まりと関係があります（七世紀～八世紀にかけて仏教は広がった）。

仏教は肉を食べることを禁じたため、豆腐は肉の代わりに、野菜、果物などとともに僧侶の食料として用いられたのです。

Tomohiro Ogawa

UDON

Co jest udon?

Udon to tradycyjny japoński makaron. Udon jest przeważnie podawany na ciepło w zupie. Smak zupy i dodatki mogą się różnić w zależności od regionu.

W Kanto (we wschodniej Japonii), ciemno-brązowa zupa, zrobiona jest z ciemnego sosu sojowego, mirina i konbu-

dashi.

W Kansai (w zachodniej Japonii), zupa, jest z jasnego sosu sojowego i katsuo-dashi.

A w Nagoyi, udon jest podawany w zupie miso. To jest Misonikomi-udon. Ten trend jest również zauważalny w zupie instant

Gatunki udon

Udon ma wiele gatunków, na przykład:

Kake-Udon

To jest normalny udon, tylko makaron i zupa.

Kitsune-Udon

Kitsune-udon jest bardzo popularny. Kake-udon z abura-age (rodzaj smażonego na głębokim oleju tofu). Abura-age do zupy.

Tsukimi-udon

W kuchni japońskiej tsukimi znaczy jajko. Tsukimi udon, to jajko do zupy.

Tempura-udon

Kake-udon z tempurą.

Tempura jest tradycyjną potrawą w

Japonii. To ryby i warzywa, które zanurza się w cieście na-

leśnikowym i krótko smaży na głębokim oleju.

Curry-udon

Curry-udon jest podawany z curry zamiast zupy.

Lokalne udon

Są różne udon zależnie od regionu.

Sanuki-udon

Sanuki-udon jest najbardziej znany. .

Sanuki to stara nazwa Kagawa.

Inaniwa-udon

Inaniwa-udon to bardzo wąski makaron.

Inaniwa-udon znany

jest w Akicie.

Kishimen

Kishimen to płaski makaron.

Kishimen można jeść w Nagoi.

うどん

うどんとは何か?

うどんとは日本の伝統的な麺料理である。

うどんはつゆ

(スープ) に入っ

て出される。つゆ (スープ) には地域によって差がある。

関東 (東日本) においては、濃口醤油とみりんと昆布だしで作る色の濃い醤油味のつゆ (スープ) で提供され、関西 (西日本) では薄口醤油とかつおだしで作る色の薄い醤油つゆ (スープ) で提供

され

る。名古屋では味噌をベースにしたスープの味噌煮込みうどんもよくたべられる。

このつゆの地域差はインスタントのうどんのスープにおいても見られる。

Tomohiro Ogawa

Potrawy z Nagoi

Zanim zaczęłam studia mieszkałam w Nagoi i Aichie. W Nagoi, są różne miejscowe potrawy i de-

sery. Ludzie nazywają je: NA-GOYA-MESHI, to znaczy potrawy Nagoi. Popularne potrawy to Misonikomi-udon, Tebasaki, Kis-

himen, Ankake-spagetti, Hitsumabushi, Misokatsu, Tenmusu, a desery: Uirou, Nairou, Onimnsjuu, Ogura-tost ... Wiele!!!

To jest **Misonikomi-Udon**. Miso jest japońską tradycyjną przyprawą, a Udon to japoński makaron.

Kishimen jest jedym z rodzajów Udonu. Makaron Kishimena jest jednak grubszy niż zwykły Udon.

Misokatsu to kotlet z miso. Potrawy z Nagoi zawierają miso bardzo często.

Tenmusu

Hitsumabushi

Tebasaki

Onimanjuu

Uirou

Ogura-tost

Ostatnio, można kupić potrawy z Nagoi również w Tokio.

Mari Nagasawa

Zamek w Nagoi

Centrum Nagoi

„Ohukuro no aji”

Co to znaczy "ohukuro no aji"? To jest japoński idiom. „Ohukuro” po polsku „mama”, i „aji” po polsku „smak”. „Ohukuro no aji” znaczy, że „potrawy smakują jak u mamy”. Japończycy czasami jedzą coś japońskiego, smacznego i niewyszukanego. Wtedy mówią, że „ta kuchnia to ohukuro no aji”. Na przykład, nikujaga i misoshiru to japońskie niewyszukanane potrawy. Nikujaga to gotowana potrawa z mięsem, ziemniakami, sosem sojowym i cukrem. Sos sojowy i cukier są bardzo popularne w Japonii. Misoshiru jest zupą z miso, warzywami i tofu. Niestety, dzisiaj dużo młodych Japończyków niecodziennie je taką japońską kuchnię, ale je fast food. Japońskie „ohukuro no aji” jest nie tylko smaczne, ale też zdrowe!

Trzeba szanować japońskie „ohukuro no aji” i jeść więcej takich potraw.

おふくろの味

おふくろの味とは、一体何のことでしょう。これは、日本の慣用句です。ポランド語では「おふくろ」は

「mama」、「味」は「smak」といいます。おふくろの味と

は、お母さんがつくってくれた料理のような味のする料理、のことをいいます。日本人は、時々何かしらの素朴でおいしい日本料理を食べ、「この料理はおふくろの味だね」などというのです。たとえば、肉じゃがや味噌汁などは素朴な日本料理といえます。肉じゃがとは、肉やジャガイモをしょうゆ、砂糖で煮込んだ料理のことです。しょうゆと砂糖は日本ではおなじみの調味料です。味噌汁とは、味噌、野菜、豆腐などのスープです。残念ながら、今日は多くの若者が、このような健康的な日本料理ではなく、ファーストフードを食べるようになってしまいました。おふくろの味は、おいしいだけでなく、ヘルシーな料理でもあるのです！日本の「おふくろの味」を、大事にしてもっとたくさん食べるべきでしょう。

Momoko Oka

Kawa

Kawa jest moim ulubionym napojem i codziennie najmniej dwa razy, rano i po obiedzie piję ją.

Kawa jest napojem, który pije się w domu, w restauracji, w pracy i wszędzie, prawie na całym świecie. Historia kawy jest krótsza niż historia alkoholu albo herbaty, ale można mówić, że to kawa jest jednym z najpopularniejszych napojów. Nazwa kawy pochodzi od arabskiego kahwa.

Kawa jest ukochanym napojem i lubią ją wszyscy. Zaprezentuję kilka opinii znanych ludzi na temat kawy.

- Dobra kawa jest czarna jak diabeł, gorąca jak piekło, czysta jak anioł i słodka jak miłość.

francuski polityk, Charles-Maurice de Talleyrand-Périgord,

• Ja mierzyłem całe życie łyżeczką kawy.

poeta, Thomas Stearns Eliot

• Kawa musi być czarna jak piekło, gęsta jak śmierć i słodka jak miłość.

tureckie przysłowie

• Matematyk jest mechanikiem, który zmie-

nia kawę w twierdzenie.

węgierski matematyk, Erdős Pál

Najwięksi światowi producenci kawy to Brazylia, Wietnam, Kolumbia, Indonezja i Etiopia. Oprócz tego jest ona produkowana w Meksyku, w Gwatemalii, w Jemenie, w Kenii w Chinach, na Hawajach.

W Japonii jest dużo kawiarni na przykład: Starbuck, Doutor, Excelsior i Tully's. Tam ludzie nie tylko piją kawę lecz także relaksują się, czytają książki albo pracują na laptopie. Ranking najpopularniejszych kawiarni w Japonii. Przedstawia się następująco. Najczęściej odwiedzaną siecią jest

Kraje produkujące kawę	
No.1	 Brazylia
No.2	 Wietnam
No.3	 Kolumbia
No.4	 Indonezja
No.5	 Etiopia

Voloco, a potem: Starbucks, Doutor, Saint Marc i Excelsior.

今回は、世界中どこでも親しまれているコーヒーの魅力についてお伝えしたいと思います。まずはコーヒーの語源や歴史などの基本情報をお教えします。そして、コーヒーの原産国ランキング、日本のコーヒーショップ人気ランキングなど様々な視点からコーヒーにまつわる情報を紹介していきたいと思っています。

Misato Kadoi

Sake

Sake to pochodzący z Japonii napój alkoholowy produkowany z ryżu. Sake zawiera od 12 do 20 procent alkoholu.

Historia sake

Początki sake sięgają czasów starożytnych. Początki sake sięgają III wieku. Japończycy odkryli ryżowym fermentują. W owych czasach nie znano drożdży, więc fermentację zapoczątkowywano po-

przez żucie ryżu, prosa i kasztanów. Odbywało się to podczas świąt, Odkrycie koji zakończyło proceder wykorzystywania do tego ludzkiej śliny. Dodatkowo zastosowanie drożdżowego zacieru (tzw. shubo) do przeprowadzenia

fermentacji, pozwoliło na otrzymanie sake o mocy 18%–25%. Od VII wieku n.e., kiedy w Cesarskim Pałacu założono pierwszą państwową „destylarnię”, jakość sake ulegała stopniowemu polepszeniu.

Gatunki sake

Powszechnie rozróżnia się dwa rodzaje sake: futsu-shu (po polsku ‘normalna sake’) oraz tokutei meishōshu, czyli sake o specjalnej nominacji. To ostatnie dzieli się na

co najmniej cztery typy, zależnie od stopnia oczyszczenia ryżu i dodatku alkoholu jōzō

honjōzō-shu – sake z dodatkiem niewielkiej ilości alkoholu jōzō. Dodanie destylatu odbywa się jeszcze na etapie fermentacji zacieru i bardziej ma wpływ na wzbogacenie aromatu trunku, niż na jego moc.

junmai-shu – to dosłownie „oczyszczone wino ryżowe”. Jest to sake otrzymywane tylko i wyłącznie z ryżu, bez żadnych dodatków lub innych alkoholi.

ginjō-shu oraz **daiginjō-shu**, to sake, które otrzymano z ryżu, maksymalnie 60% lub 50%. Do obu rodzajów sake dodaje się często niewielkiej ilości szlachetnego destylatu w celu wzmocnienia aromatów.

Jak się podaje sake?

Tradycyjnie w restauracjach oferowana jest sake na ciepło, podgrzewana do temperatury około 40°C, nazywana jest wówczas nurukan (letnia) lub do

temperatury 50°C, atsukan (gorąca), spożywana jest w ten sposób zazwyczaj w zimie, lub też na zimno.

Podaje się ją w tokkuri (徳利) i ochoko (お猪口)

酒

酒は日本飲まれているアルコール飲料の一つで、米から作られます。

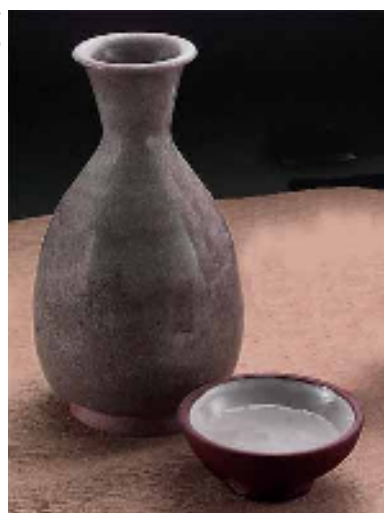
12~25%前後のアルコールを含んでいます。

酒の歴史

酒の歴史は古代にさかのぼります。三世紀ごろ日本人は米の発酵を発見しました。

酒母を加えて発酵

させることで18~25%のアルコールを得ることができます。7世紀には宮廷内に「醸造所」が作られ以後醸造技術は安定して発展していきました

Tomohiro Ogawa

Shochu

Shochu to tradycyjna japońska wódka, która może być produkowana z batatów, ziemniaków, ryżu, jęczmienia, gryki, prosa lub kukurydzy. Zgodnie z prawem japońskim zawartość alkoholu nie powinna przekraczać 36%, ale niekiedy osiąga ona nawet 45%

Historia

Shochu trafiła do Japonii prawdopodobnie w XV z Chin, Korei lub Tajlandii, wraz z technologią destylacji.

Charakterystyka shochu

Shochu, w odróżnieniu do sake, można produkować przez okrągły rok, nawet w cieplejszym klimacie.

Gatunki shochu

Wielokrotna destylacja, daje bardziej neutralne w smaku i zapachu *Kou-ru*. Starszy sposób produkcji, wykorzystujący jednokrotną destylację ciągłą, daje trunki o bardziej wyrazistym charakterze, typowym dla surowca.

Shochu produkowane w ten sposób, zwane *Otsu-ru*, albo *Honka-*

ku, robione są z jednego surowca na raz. Do niedawna, *Kou-ru* uważane były (oficjalnie) za lepszy gatunek alkoholu, ponieważ były bardziej oczyszczone. Produ-

cenci shochu uzyskali zgodę na zmianę nazwy z *Otsu-ru* na *Honkaku* (prawdziwa, autentyczna). Do produkcji tradycyjnie wykorzystuje się ryż, jęczmień, grykę i słodkie ziemniaki.

Jak podawać shochu?

Tradycyjny i najpopularniejszy

sposób to podanie jej w małych czarkach z odrobiną gorącej wody. (o-yu-wari お湯割) Niektórzy piją ją bez dodatków, inni podają z niewielką ilością zimnej wody, bądź z lodem.

Chu-hai

Nazwa *chūhai* jest skrótem od *shōchū highball*, który był pierwszym koktajlem alkoholowym na bazie *shōchū* z dodatkiem wody gazowanej i soku z cytryny.

焼酎

焼酎は日本のウォッカです。サツマイモ、ジャガイモ、米、麦、そば、きび、とうもろこしなどからつくられます。アルコール度数が36%（乙類は45%）以下と法律で定められている。

歴史

焼酎は15世紀に中国、韓国から伝来したものと考えられています。韓国から伝来したという説が有力です。

Tomohiro Ogawa

Whisky

Pochodzenie i historia

Whisky to napój alkoholowy koczony najczęściej ze Szkocją, produkowany również w Irlandii, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i innych krajach. Nazwa whisky pochodzi od „uisce beatha” Języki goidelskie, co znaczy: „woda życia”. Słowo „whisky” zostało użyte po raz pierwszy w roku 1405 w Irlandii. Wtedy whisky była produkowana przez zakon mniszy. W Szkocji słowo „whisky” pojawiło się w roku 1496, ale mówi się, że znano ją już wcześniej.

Jak serwować whisky?

Jest dużo sposobów podawania whisky.

- samo whisky
- whisky z wodą

- whisky z lodem
- jako koktajl, na przykład „Manhattan, whisky z wodą gazowaną i cytryną, lub whisky z coca colą

Whisky jest mocnym alkoholem, ma przynajmniej 40 procent. Skład whisky to kukurydza, słód albo żyto.

Pijąc samą whisky, należy popijać ją na przemian wodą. To jest tak zwany „chaser”.

Oczywiście można pić whisky jako składnik koktajlu, najpopularniejszy to whisky z wodą gazowaną i cytryną. Poza tym jest Manhattan, który jest nazywany królową koktajli, i whisky z coca colą.

Whisky używa się też jako dodatek do potraw, jako „flamber” do mięsa.

Kiedy ludzie robią zdjęcia, mó-

wią „ser, kimuchi, Tequila, albo kiwi”. W Ameryce Południowej czasami mówią też „whisky”! Można powiedzieć, że whisky jest bardzo ważnym i popularnym napojem.

今回は、「命の水」と称される、ウィスキーの魅力を伝えてお伝えしたいと思います。ウィスキーの歴史のレーリ、オロック

ウィスキーの魅力を伝えてお伝えしたいと思います。ウィスキーの歴史のレーリ、オロック

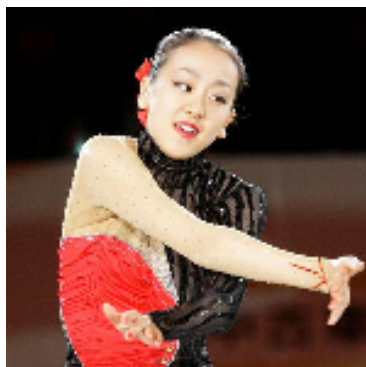
Misato Kadoi

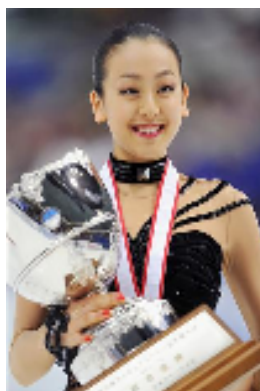
Japońskie nadzieje olimpijskie – Mao Asada

Mao Asada jest japońską łyżwiarką figurową. Ma ogromny talent i umiejętności. Uprawia ten sport od najmłodszych lat. Znalazła się w japońskiej ekipie na Olimpiadę 2010 w Vancouver w Kanadzie. Wśród japońskich sportowców ma największe szanse na zdobycie Olimpijskiego medalu.

Mao Asada ma teraz 19 lat. Urodziła się w Nagoyi, gdzie dużo ludzi uprawia łyżwiarstwo figurowe. Kiedy ona miała 5 lat, zaczęła uprawiać ten sport z o dwa lata starszą siostrą Mai. Mao od 3. roku życia ćwiczyła balet, a potem zainteresowała się łyżwiarstwem figurowym i ilnie trenowała. W roku 2002, kiedy miała zaledwie 12 lat, wykonywała już trzy potrójne skoki (flip, loop, toe loop) w zawodach. Nawet dla dorosłych są to trudne skoki, więc od tego czasu mówi

SPORT

się, że Mao Asada ma ogromny talent. W roku 2004/2005 osiągnęła wspaniałe rezultaty. Na największych zawodach japońskich w młodszej kategorii zajęła pierwsze miejsce. W Mistrzostwach Japonii zajęła drugie miejsce wśród seniorów. Poza tym na Mistrzostwach Świata w młodszej kategorii zajęła pierwsze miejsce.

Wielką sensacją okazały się Mistrzostwa Japonii 2005/2006. Jako pierwsza kobieta w historii, Mao wykonała w programie dowolnym dwa potrójne skoki axle; bardzo trudne skoki, dotychczas tylko kilka razy wykonane na zawodach przez kobiety. Mimo dobrych ocen, Mao nie wystąpiła na Olimpiadzie 2006 w Turynie we Wł-

szech, gdyż była zbyt młoda. Można wystąpić na Olimpiadzie od 16 lat. Mao wtedy miała 15 lat. Od tej chwili myślała już jednak o Vancouver.

W roku 2006/2007, Mao ćwiczyła w Los Angeles z jej siostrą Mai. Na Mistrzostwach Świata 2007 w Tokio, Mao wywalczyła srebrny medal we wspaniałym stylu. Potem w roku 2007 pojechała do Rosji i tam ze znaną trenerką Tatianą Tarasową (Rosjanką) zaczęła treningi. Dzięki temu na Mistrzostwach Japonii 2007 znów zajęła pierwsze miejsce.

Od roku 2008 ona ćwiczyła zwykle w Japonii w Nagoyi z Tatianą Tarasową. Na Mistrzostwach Czterech Kon-

tynentów 2008 zajęła pierwsze miejsce. Na Mistrzostwa Świata Mao wywalczyła złoty me-

dal i została mistrzynią świata w łyżwiarstwie figurowym. Później na Mistrzostwach Japonii 2008 zajęła pierwsze miejsce, natomiast na Mistrzostwach Świata była 4. Nie umiała skakać trudnych skoków jak wcześniej lub zrobiła kilka małych błędów. Po raz pierwszy ona nie dostała medalu na zawodach. Od tego czasu w 2009 ona była w słabszej formie – szczególnie skoki axle. Ćwiczyła więc z trenerką pilnie – skoki, taniec, wyraz artystyczny. W grudniu 2009 na Mistrzostwach Japonii, Mao pokazała ładny taniec i skoki, zajęła ponownie pierwsze miejsce jak cztery razy od roku 2006. Związek Łyżwiarstwa Figurowego Japonii zdecydował, że to ona pojedzie na Olimpiadę 2010 w Vancouver. Cała

Japonia trzyma kciuki za nią, a również za innych zawodników tego wielkiego światowego święta sportu, jakim jest Olimpiada.

浅田真央は日本を代表するフィギュアスケート選手。名古屋出身の19歳で、5歳でスケートを始めた。15歳で全日本ジュニア選手権初優勝、シニアクラスの全日本選手権で2位、世界ジュニア選手権でも初出場初優勝を果たした。しかし、トリノオリンピックは年齢制限のため代表資格を得られなかった。2008年世界選手権では、日本人選手5人目の世界女王となった。2009年の全日本選手権では、4連覇を達成し、バンクーバーオリンピックの日本代表選手に決定した。彼女のオリンピックでの活躍が期待される。

浅田真央は日本を代表するフィギュアスケート選手。名古屋出身の19歳で、5歳でスケートを始めた。15歳で全日本ジュニア選手権初優勝、シニアクラスの全日本選手権で2位、世界ジュニア選手権でも初出場初優勝を果たした。しかし、トリノオリンピックは年齢制限のため代表資格を得られなかった。2008年世界選手権では、日本人選手5人目の世界女王となった。2009年の全日本選手権では、4連覇を達成し、バンクーバーオリンピックの日本代表選手に決定した。彼女のオリンピックでの活躍が期待される。

Akiko Yamada

Kendo

Kendo jest japońską odmianą szermierki sportowej, prowadzonej przy użyciu mieczy bambusowych. Jest zarazem jedną z japońskich sztuk walki określanych wspólnym mianem budo. Zawody sportowe w kendo to walki prowadzone przy użyciu mieczy bambusowych *shinai*. Celem walki jest trafienie przeciwnika w jedno z miejsc przewidzianych regulaminem. Obszarami ataku w kendo są cztery części ciała. --- men, kote, do, tsuki. Men-uchi to atakowanie w środek głowy oraz w prawą i lewą skroń. Kote-uchi to atakowanie w prawe przedramię lub w lewe. Do-uchi to atakowanie w prawy lub lewy bok. Tsuki to atakowanie w tsuki-dare – część kostiumu która ochrania gardło. To jest *men*. Men osłona głowy, gardła i ramion.

To jest *kote*. Kote osłona dłoni, przegubów i części przedramienia.

To jest *do*. Do osłona brzucha i piersi.

Tego lata, odbędą się Mistrzostwa Świata Kendo w Sao Paulo. Drużyna japońska zawsze zdobywała pierwsze miejsce, ale w ostatnich mistrzostwach, po raz pierwszy, zespół japoński nie zdobył pierwszego miejsca. Chcę, żeby zawodnicy japońscy lub polscy zdobyli pierwsze miejsce.

剣道

剣道は日本の武道のひとつです。今夏、サンパウロで剣道世界大会が行われます。日本選手は常に優勝してきましたが、前回大会は優勝を逃しました。ぜひ日本かポランドに優勝してほしいです。

Soto Nakatsuru

Zurkhaneh

Chciałabym zaprezentować nową dyscyplinę sportową, zurkhaneh. Zurkhaneh jest narodowym sportem dla mężczyzn w Iranie. Zur to siła, khaneh to dom po polsku. Czyli zurkhaneh znaczy „dom siły”. Zurkhaneh różni się od innych sportów. Nie jest grą, ale sportem, w którym wzmacnia się swoje ciało i serce. Dom w któ-

rym pahlavan trenuje też nazywa się zurkhaneh. Pahlavan to bohater który ma najmocniejsze ciało i serce. Jest jak szlachta. Zurkhaneh ma 7 etapów: pompka (trening dla rąk), następowanie (marsz), kij, łuk, tarcza, zapasy i piruet. Kij to mir, łuk to kiabade i tarcza to sang po persku. Te narzędzia są bardzo ciężkie. Mężczyźni podnoszą kij i machają. Oni używają łuku i tarczy żeby trenować ręce. W czasie treningu czytany jest Koran. Kiedy mężczyźni zawirują, trening kończy się. Ludzie czasami mówią, że zurkhaneh to sport bohatera. W Iranie, tańczenie jest zabronione ponieważ Iran jest krajem Islamu. Zurkhaneh jest

ciekawym sportem, zatem kiedy podróżujecie Państwo do Iranu, proszę obejrzeć zawody Zurkhaneh.

Yuko Saito

ズールハーネはイランの国技です。ズールハーネは普通のスポーツとは少し異なります。試合はなく、自身の心と体を鍛えるスポーツなのです。

ズールハーネには7種類のトレーニングがあり、大部分が腕を鍛えるものです。トレーニングの最後は回転です。トレーニングをより多く積んだ人ほど早く美しく回ることが出来ます。イランを訪れる際はぜひズールハーネを見学してはいかがでしょうか？

Yağlı güreş (jargiureş)

Chciałabym zaprezentować nową dyscyplinę sportową, yağlı güreş. Yağlı güreş jest narodowym sportem w Turcji. W 4 wieku, Turcy zaczęli uprawiać yağlı güreş. Yağlı to olej, güreş to zapasy po turecku.

Yağlı güreş jest najbardziej popularny w czerwcu, gdy odbywają się zawody w Edirne. Edirne znajduje się między Turcją i Grecją. Zawodnik ma na sobie czarne, skórzane spodnie i smaruje siebie oliwą. Z tego powodu, nie można

łatwo chwycić przeciwnika. Zatem potrzeba zawodnikowi siły i techniki. W walce zwycięża zawodnik, który zbierze dużo punktów, powali przeciwnika lub podniesie przeciwnika i przejdzie kilka kroków. Turcja jest krajem islamskim, zatem kobiety nie mogą oglądać meczu Yağlı güreş. One mogą jedynie oglądać zwycięzców z daleka podczas parady najlepszych. Jeżeli interesujecie się Państwo tym sportem, proszę podróżować do Edirna w czerwcu.

ヤールギュレシを紹介しま

す。ヤールギュレシはトルコの国技で、650年前の14世紀に始まりました。ヤールはオイル、ギュレシはレスリングというトルコ語です。ヤールギュレシは盛んに行われており、毎年6月にトルコとギリシャの境のエディルネという町で全国大会が行われています。

選手は牛革でできた黒いズボンをはき、体全体にオリーブオイルを塗りまします。オイルで体が滑るため、ものすごい腕力や、技術が必要とされます。競技はポイント制で、多くのポイントを得たものが勝ちですが、相手の背中を地面につけたり相手を持ち上げて数歩歩いて勝ちとされます。

残念なことにトルコはイスラム国家なので、女性は大会を見ることができません。優勝パレードで町を歩き回る選手を速くから見ることはできません。

このスポーツに興味を持った方は6月にエディルネを訪れてみてください。

Yuko Saito

Glima

Chciałabym zaprezentować nową dyscyplinę sportową, Glima. Glima jest narodowym sportem w Islandii i jest rodzajem zapasów. W XII wieku Islandczycy zaczęli uprawiać Glimę. Glima to walka albo bójka po islandzku. W Glimie są 4 zasady. Po pierwsze, zawodnik

musi stać. Po drugie, zawodnik chodzi zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Ten krok jest podobny do walca. Chodzenie w krąg daje zawodnikom okazję do ataku i obrony. Po trzecie, zawodnik nie musi powalić przeciwnika. Ponieważ ten czyn jest brutalny. Po czwarte, zawodnik nie powinien patrzeć przeciwnikowi w oczy, a jedynie spoglądać na niego przez jego bark, gdyż zapasy to sport walki a nie wzroku. Zawodnik ma na biodrze i nogach taśmy. Kiedy ciało między łokciem i kolanem dotyka do ziemi, przegrywa.

Glima to łagodny sport. Jeżeli państwo podróżują do Islandii, proszę oglądać nie tylko widoki ale też Glimę!

グリマはアイスランドの国技であり、格闘技の一種です。グリマは12世紀に開始

されました。4つの特徴がグリマにはあります。1つ目は常に直立していること、2つ目は、互いの周りを時計回りに歩くこと、3つ目は相手の上に覆いかぶさらないこと、4つ目は視覚を頼りにせず感覚で戦うことです。グリマは紳士的なスポーツです。アイスランドを訪れる際は、景色だけでなく、グリマも御覧ください！

Yuko Saito

F.C.TOKYO

F.C.Tokyo to japoński klub piłkarski grający w J-Lieguie. (J-Lieguie to japońska pierwsza liga piłki nożnej.) Klub ma siedzibę w Tokio. Uczestniczy w J-Lieguie od 1999 roku. Ajinomoto stadion został zbudowany w 2001 roku i klub głównie używa go do meczów. Ten stadion może pomieścić 49,000 ludzi. Zawodnicy trenują jednak na boisku w mieście Kodaira. Tu można oglądać trening lub rozmawiać z zawodnikami, dlate-

go to jest ważne miejsce dla kibiców.

Teraz trenerem zespołu jest Hiroshi Jofuku. Ma 48 lat. Jest bardzo dobrym fachowcem, i pasjonatem. Zawodnicy i kibice kochają go. W 2004 roku F.C.TOKYO zdobyło pierwsze miejsce w J-Lieguie Cup po raz pierwszy. Cup znaczy puchar po japońsku. W tym roku, F.C.TOKYO wygrało J-Lieguie Cup jeszcze raz!! Można oglądać puchar w Isetan (dom towarowy) w Fuchu.

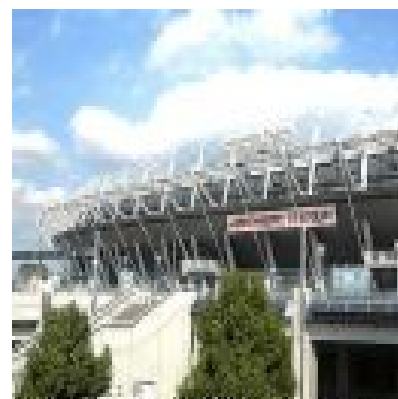
Ważnymi zawodnikami w zespole są Hirayama Sota, Ishikawa Naohiro, Nagatomo Yuto i Konno Yasuyuki.

Hirayama jest wysokim napastnikiem. Ishikawa jest pomocnikiem i może biegać szybko. Nagatomo i Konno są obrońcami.

Myszę że, w następnym roku F.C.TOKYO także będzie mistrzem.

F.C.東京は、日本のプロサッカーチームです。本拠地は東京です。今年のカップ戦では見事優勝しました。また、代表に選出される選手もおりこれからの活躍も期待できます。

Soto Nakatsuru

Zawody liceów w baseball Kousien

Wiosną i latem odbywają się zawody baseball liceów. Uczestniczy w nich 49 ekip liceów, które były najlepsze w swych prefekturach. Te zawody nazywają się Kousien. Kousien to też stadion w Osace zbudowany w 1924 roku, gdzie co roku odbywają się te konkurencje. Kousien jest bardzo popularny i można oglądać wszyst-

kie mecze w telewizji. Jest to symbol wiosny i lata w Japonii. Dlaczego zawody są tak popularne? Występ w Kousien jest marzeniem wszystkich młodych graczy baseball i wszyscy ćwiczą właśnie z myślą o Kousien bardzo pilnie. Jest to cel dla uczniów. W meczach wszyscy walczą o zwycięstwo. W każdym meczu są emocje i imponuje zaangażowanie i młodość, o których często zapominamy w rywalizacji profesjonalistów. Z meczami związana jest stara tradycja Kousien. Gracze ekipy przegrywającej biorą ziemię ze stadionu. Ta tradycja zaczęła się w 1946 roku. Jeden z trenerów ekipy przegranej powiedział wówczas: "Wrócimy do Kousien w przyszłym roku, wtedy oddamy ziemię na stadion." Jeśli interesujesz się

choć trochę sportem, mocno zachęcam Państwa, aby zobaczyć Kousien.

甲子園

春と夏行われる高校野球選手権大会、甲子園は日本で大変に人気である。その人気の理由は、高校生が一生懸命に甲子園という目標に向かって努力する姿、大会で生まれるドラマ、それらの青春が私たちに大切なことを思い出させてくれるからである。

Aya Yoshida

język polski dla cudzoziemców

podręczniki do nauczania języka polskiego jako obcego

Aleksandra Achtełlik,
Wioletta Hajduk-Gawron,
Agnieszka Madeja,
Magdalena Świątek
BĄDŹ NA B1
ZBIÓR ZADAŃ Z JĘZYKA POLSKIEGO
ORAZ PRZYKŁADOWE TESTY
CERTYFIKATOWE
DLA POZIOMU PODSTAWOWEGO

2 CD

Ewa Lipińska
UMIESZ? ZDASZ!
MATERIAŁY PRZYGOTOWUJĄCE DO
EGZAMINU CERTYFIKATOWEGO Z JĘZYKA
POLSKIEGO JAKO OBCEGO NA POZIOMIE
ŚREDNIM OGÓLNYM

2 CD

Anna Bulcher, Iwona Janowska,
Grażyna Przechodzka,
Grażyna Zarzycka
CELUJĘ W C2
ZBIÓR ZADAŃ DLA KANDYDATÓW
DO EGZAMINU CERTYFIKATOWEGO
Z JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
NA POZIOMIE ZAAWANSOWANYM

CD

Józef Pyzik
**PRZYGODA Z GRAMATYKĄ,
FLEKSJA I SŁOWOTWÓRSTWO
IMION**
ĆWICZENIA
FUNKCJONALNO-GRAMATYCZNE
DLA CUDZOZIEMCÓW

Władysław Miodunka
CZEŚĆ, JAK SIĘ MASZ?
CZĘŚĆ I
**SPOTYKAMY SIĘ
W POLSCE**

CD

CZĘŚĆ II
**SPOTKAJMY SIĘ
W EUROPIE**

CD

Przemysław Gębał
**OD SŁOWA DO SŁOWA
TOCZY SIĘ ROZMOWA**
REPETYTORIUM LEKSYKALNE
Z JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
DLA POZIOMÓW B1 I B2

Ewa Lipińska, Elżbieta
Grażyna Dąmbska
KIEDYŚ WRÓCISZ TU...

CZĘŚĆ I
**GDZIE NADWIŚLAŃSKI
BRZEG**

CD

CZĘŚĆ II
**BY SZUKAĆ SWOICH
DRÓG I GWIAZD**

CD

Piotr Garncarek
CZAS NA CZASOWNIK

www.universitas.com.pl

our books are
also available on:

amazon.com

W skład redakcji „Cześć” wchodzi: Makiko Kihara, Yoko Kasai no (I rok polonistyki) Aya Yoshida, Junya Nagasawa, Mari Nagasawa, Mayu Yokouchi, Momoko Oka, Naoko Omata, Sawa Onishi, Yukiko Matsuba, (II rok), Aya Sugiura, Chicara Naito, Mana Yamazaki, Minami Hayashi, Sae Takeuchi, Shota Fuji, Soto Nakatsuru, Tomohiro Ogawa, Yuko Saito, Rie Urushidate, (III rok), Misato Kadoi, Akiko Yamada, Yui Hisabori, Akira Tamura (IV rok).

Opieka dydaktyczna: dr Piotr Horbatowski (TUFS/UJ)

<http://www.tufs.ac.jp/ts/personal/horbatowski/>